

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

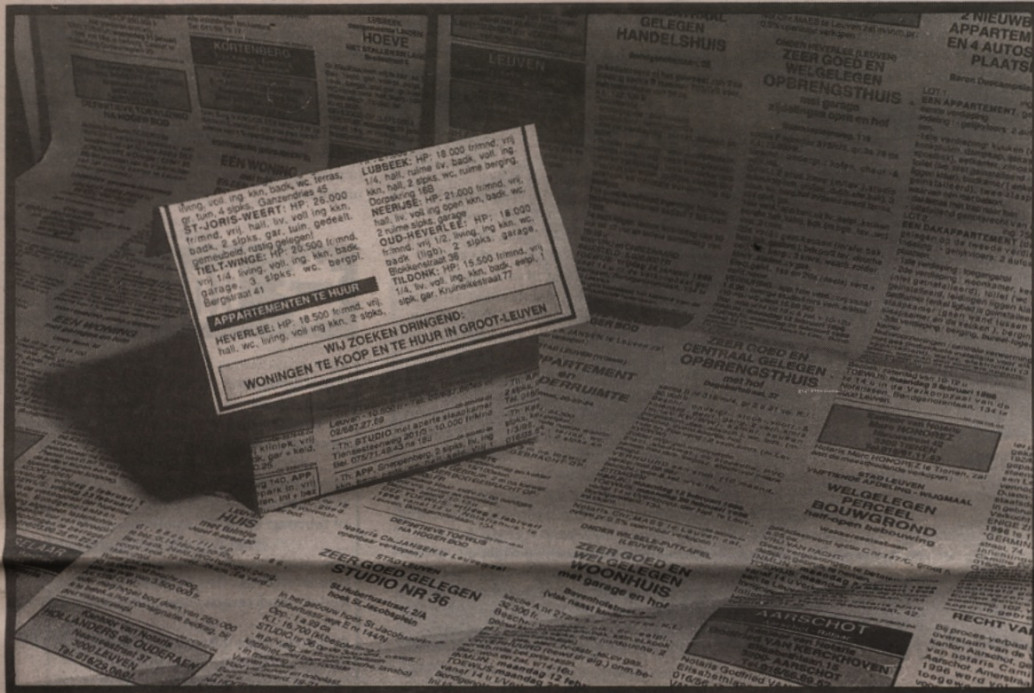
nummer 21
maandag 19 februari

jaargang 22 - 1995-1996

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Studentenconcentratie schaadt Leuvense bevolking

Studenten op een kluitje?

(foto Jo Schreurs)

Schepen van huisvesting in Leuven, Jaak Brepoels (SP), vindt dat er in sommige buurten van deze stad te veel studenten hokken en dat zoiets problemen schept met de plaatselijke bevolking. Hij sleutelt aan een actieplan. Toen we hem belden met de vraag om toelichting kneep hij de lippen op elkaar. "Ik wil geen slapende honden wakker maken," stelde hij. "Het enige dat ik kwijt wil is dat de stad niet van plan is om eenzijdig beslissingen te nemen. Alle belanghebbenden worden betrokken in het overleg: zowel de brandweer, de politie, de universiteit en de studenten als de stad."

Vorige week donderdag vond er een eerste overleg plaats tussen het college van burgemeester en schepenen, Jos de Winter van de huisvestingsdienst en de koördinator studentenvoorzieningen, Dirk Van Gerven. Uit cijfers blijkt dat de concentratie studenten in sommige buurten bijzonder hoog is.

Jos de Winter nuanceert: "De cijfers zijn onvolledig en niet gedifferentieerd. Niet enkel de partikuliere studentenkamers maar ook die in de pedas worden meegerekend. Zoiets geeft een vertekend beeld van de realiteit. De Brusselsestraat is volgens de studie een probleemzone: te veel studenten op

ten te kleine oppervlakte. Er wordt echter geen rekening gehouden met de aanwezigheid van een aantal studentenresidenties in die buurt. Een mogelijk problematische buurt is volgens mij de Frederik Lintsstraat en de Van Epestraat. Maar volgens het onderzoek is dat absoluut niet het geval. Hoe komt dat? Door de aanwezigheid van het rusthuis natuurlijk." Verder onderzoek dringt zich dus op. De stad heeft in elk geval een werkgroep geïnstalleerd die het probleem onder de loep zal nemen.

Miljard

Dertigduizend studenten van de universiteit en de hogeschool in een kleine provinciestad: dat brengt strubbelingen met zich mee. Hoewel de Leuvense middenstander dat niet zal beamen. Uit gegevens van de Kamer voor Handel en Nijverheid van het arrondissement Leuven blijkt immers dat de universiteitstudent tot 50% bijdraagt in de omzet van sommige handelaars. De 19.000 kostudenten laten jaarlijks ongeveer 2,6 miljard frank achter in Leuven. Studenten uit de stad bannen is dus geen oplossing. Partikulieren verbieden om studentenkamers te verhuren lijkt evenmin haalbaar.

De studenten concentreren in een bepaalde wijk buiten de stad vond het schepencollege geen goede idee. Leuven, zo stellen zij, moet een multiculturele stad blijven waar allerlei bevolkingsgroepen en culturen samenwonen. Jos de Winter beaamt: "Men kan zich inderdaad vragen stellen bij sommige huisvestingsprojecten die zich richten tot één welbepaalde bevolkingsgroep: minderbevoegden, studenten.... Is dat een interessante levenssituatie? Ik denk het niet."

De huurprijs van een kamer hier in Leuven ligt soms erg hoog: voor onbemiddelden een probleem. "De plannen die nu voorliggen lijken mij enkel symptoombestrijding", zegt de Winter. "Wil de stad een

vervolg op p. 3

Kotnet volgend academiejaar van start

Zoals Veto eerder al meldde bestaat één van de ambitieuze plannen van de rektor uit het verschaften van internet op kot. Studenten met natte dromen over ongebreidelde toegang tot onbeperkte informatie zien binnenkort hun wensen in vervulling gaan: kotnet komt er, en vroeger dan verwacht. Volgend jaar al kunnen sommigen onder ons zich *cowoond* terugtrekken achter hun computer, om braaf hun huiswerk te maken uiterwaard. Meer over kotnet is te vinden op pagina 9.

Nooit meer gratis bissen

De KU Leuven heeft haar bisstudenten gedurende tientallen jaren de mogelijkheid gegeven om gratis deel te nemen aan de eksamens. De student mocht gedurende dat jaar echter geen colleges bijwonen. Voornamelijk tesisstudenten en studenten aggregatie konden genieten van deze uitzonderingsregel. Maar ook studenten die door overmacht een jaar bisten, konden, mits toestemming van de koördinator studentenbeleid, hiervan gebruik maken. Vanaf volgend academiejaar wordt deze mogelijkheid afgeschaft. Zij is onwettelijk.

De Katholieke Universiteit Leuven is de enige universiteit die deze mogelijkheid aan haar studenten aanbodt. Maar dat werd erg stil gehouden. Toen de Vrije Universiteit Brussel dit vorig jaar ontdekte,

wenste ook zij dit gunsttarief aan haar studenten aan te bieden. Dat stuitte op een 'njet' van de Brusselse regeringskommissaris Soetens. Als regeringskommissaris dient hij er toezicht op te houden dat de universiteit de dekretten en de besluiten van het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering naleeft en toepast. Soetens wees erop dat deze regeling volkomen strijdig was met het universiteitsdecreet van '91 en de grondwet. Artikel 24 paragraaf 5 van de grondwet bepaalt immers dat "de inrichting, erkenning of subsidiering van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het dekreet". Het dekreet stelt dat men enkel een geldig diploma kan afleveren indien men regelmatig ingeschreven is. En dat was hier niet het

geval. Jos Bosmans, de Leuvense regeringskommissaris, die deze situatie aan de KU Leuven jarenlang toelereerde, kon niet anders dan de universiteit op de vingers tikken. Vanaf volgend academiejaar betalen alle studenten opnieuw de tarieven voorgeschreven door het dekreet.

Is er kans dat de studenten in de toekomst ooit nog van deze regeling gebruik kunnen maken? Volgens Toon Boon, huisjurist van het rektorat, is die kans miniem. "Wij hebben immers geen mannetje (*vrouwje nvd.*) op het kabinet van Vlaams onderwijnsminister Van den Bossche om een dekretale wijziging te bewerken."

(ad)

binnenin

Vegetarisme

4-5

Primeur voor Veto: Irma Laplasse was een slachtoffer van de hormonenmafia. Getuigen in Oostduinkerke zijn tormeel: "De koeien van de Laplasses werden vetgemest met Duitse hormonen." Reactie van de minister-president: "Als we de hormonenhandel verankeren, zullen dit soort tragedies voorgoed tot het verleden behoren." Ook de handel in kattenvoer en hondenvoer (KVHV) moet verankerd worden volgens de Vlaamse Roerganger, teneinde onze trouwe vierpoters raszuiver te houden.

Softdrugs

11

Zacht zwevend in de koude, ijle Leuvense lucht, met een neus die spontaan eterische oliën produceert, gingen we bij onze dealers in de Krakenstraat een blikje KVHV kopen. Nog nooit zo stoned geweest. Veto vraagt met aandacht dat de minister-president die "leuvenwiel" verankert. Anders gaan die vultie Hollanders er weer mee lopen.

Songfestival

12

In afwachting van de nieuwe Underworld, de nieuwe Afghan Whigs en een nieuw blik KVHV, nieuw Vlaams talent in Veto. Vliegt den blauwvoel, verankert hem in zee.

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejahr en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Industriedag

Naar aanleiding van de actie tegen Shell, die op de Industriedag van de Landbouwkring gevoerd werd en de verschenen berichten in de pers, zouden we graag als organiserende werkgroep een paar opmerkingen hierover kwijt willen.

Hoe goed werkt een overleggings-gaan voor studenten, zoals Sora, en hoe representatief zijn hun standpunten als een activiteit van kollegastudenten die ook vertegenwoordigers hebben in deze raad, zomaar zonder overleg of enige voorafgaande verwittiging verstoord wordt? Hoeveel studenten werden vertegenwoordigd door een dozijn manifestanten die op eigen initiatief een actie organiseren zonder ook maar een ogenblik na te denken over het effect en de mogelijke gevolgen? Men zou toch mogen verwachten dat een actie van studenten een iets hoger nivo haalt dan het onbeschouft verstoren van een activiteit van kollega's en het op de grond liggen van tien mensen met een spandoek over zich heen. Hadden de actievoerders er zelf niet voor gezorgd dat de pers aanwezig was, dan was er van enig effect geen sprake geweest. Dat terwijl ze nu een foto en enkele nietszeggende lijnen commentaar geoogst hebben vermits de reporter anders toch voor niets zou gekomen zijn. Het enige effect was dat de verantwoordelijken van de Industriedag voor voldoende feiten geplaatst werden en dat ze, gezien de lokatie, niets anders konden doen dan de actie verbieden. Het spijt ons daarom ook te moeten zien dat mensen uit een officieel overlegorgaan voor studenten, niet verder geraken dan platte demagogie.

Naar onze mening hebben de enkele kritische vragen, die tijdens de sessie van het bedrijf in kwestie gesteld werden, meer effect gehad. Deze manier van actievoeren leek ons beledigend en eerlijker ten opzichte van de vertegenwoordigers van het bedrijf, die zo ook de kans kregen om hun stand-

punt uiteen te zetten en zich te verdedigen.

Langs de andere kant verbaasde het ons zeer dat er tijdens de bedrijvendag van Wina geen actie gevoerd werd tegen hetzelfde bedrijf, dat ook daar aanwezig was. Als een actie afgevoerd wordt omdat één van de actievoerders wegens omstandigheden niet aanwezig kon zijn, dan zegt dit alles over de omvang van de actiegroep en over de representativiteit van zo een groep die beweert in naam van de studenten te spreken. Dit is zeker ook een teken dat er hier allerminst sprake is van een konsekvente en goed doordachte actie. Wij vinden dat onze kring geveerd werd, en dat terwijl de Landbouwkring ook een lid is van Sora.

Aangezien wij helemaal niet akkoord gingen met de manier van actie voeren, zonder voorafgaande verwittiging, werd dit ter sprake gebracht op de vorige vergadering van Kringraad. Blijkbaar zijn wij niet de enigen die vinden dat zo'n actie niet door de beugel kan. We worden hierbij immers gesteund door de meeste andere Leuvense kringen.

Als organisatoren van de Industriedag willen wij ons distantiëren van de actie en zeker van de vorm waarop deze gevoerd werd. Ook protesteren wij tegen het gebrek aan respect, dat de actievoerders duidelijk etaleerden, ten aanzien van het werk dat door de organiserende werkgroep geleverd werd ten voordele van medestudenten.

De werkgroep Industriedag
Landbouwkring
Pieter Vanhooft

Meiden

Wat bezielt die vrouwen toch die de hele tijd liggen te melken over het feit dat hen een 'vrouwelijke schoonheidsmité' wordt opgedrongen? Hoor je ons zagen als Brad Pitt in een of ander blaadje staat te showen in zijn boxershorts? Cut the crap, en laat mooie meiden toch gewoon mooi zijn. Be-

ginnen te kappen op affiches met mooie vrouwen getuigt toch wel van enige jaloezie, lijkt me. Geen gezever. Een cd, en een paar borsten gratis? Graag!

Raf Aerts
eerste ir Bio-Ingenieur

Damiaan

Omdat ik een regelmatig bezoeker van Alma 3 ben, zonder groene vingers, combineer ik jaarlijks beide deugden door mijn uitgedroogde kollektie plantjes aan te vullen met wat fris 11.11.11 kweeksel. Blijkbaar heb ik dit jaar de dagen waarop de 11.11.11-studenten actief waren gemist; ik heb er in ieder geval geen gezien. Geen nood dacht ik, straks is het Damiaanactie en dan kan ik tenminste mijn kleurstiften bijvullen. Daar krijg ik tenminste nog rode, blauwe of zwarte vingers van. Haha. Damiaanactie: alweer niemand gezien. Mijn vraag: wordt er aan de KU Leuven niet meer aan derde wereld gedaan, mijden jullie het zuinige volkje van Alma 3, of ga ik gewoon op het verkeerde moment eten?

Gorik de Samblanx
assistent FTW

LVSU

Ik lees uw verslag van de zitting van het Vlaamse Jongerenparlement, georganiseerd door Aiesec te Leuven. Graag een rechtzetting. Ik ben nooit lid geweest van het NSV, zeker geen preses of zelfs maar sympathisant. De enige maal dat ik in aanraking kwam met leden van het NSV, was op een kille oktobernacht in 1982, toen ik met enkele vrienden slaags raakte met herriechoppende NSV'ers op de Oude Markt. Ik was toen mede-oprichter en preses van het LVSU-Leuven, het Liberaal Vlaams Studenten Verbond, dat binnen de liberale familie steeds gekend was en is als zeer progressief en non-konformistisch.

U zal begrijpen dat ik onder de gegeven omstandigheden u om een rechtzetting mag verzoeken. Tevens verzoek ik uw redactie om toch omzichtigter met dit soort uitspraken om te springen. We hebben reeds problemen genoeg met het Vlaams Blok en andere extremisten, zodat het diskrediteren van haar tegenstanders enkel hen ten goede komt.

Ten tweede een kleine bedenking met uw bemerking dat ik als politicus 'onbekend' ben. Mijn vader of moeder waren inderdaad geen politicus, zoals de vele "zonen en dochters van". Uiteraard zijn Tobback jr, zoon van, Coens jr, zoon van, Eyskens jr, zoon van, Anclaux jr, zoon van, en zoveel anderen, veel bekender. Ik heb mijn weg in

de partijpolitieke jungle gans alleen moeten vinden, en ben er, in weerwil van de bestaande dynastieën toch in geslaagd om de jongste burgemeester van Vlaanderen te worden in 1988 (28 jaar oud), en op mijn vijfendertigste rechtstreeks tot senator te worden verkozen met meer dan 25.000 voorkeurstemmen. Ik kan mij onmogelijk voorstellen dat een blad als Veto meer waardering zou hebben voor deze 'zonen van' — zij zijn toch zoveel bekender — dan voor jongeren mensen die enkel op inzet, en met een ideaal, opkomen voor hun inzichten.

Tot slot wil ik u meedelen dat de studentenleden van mijn fractie in het Vlaams Jongerenparlement hun standpunten volledig autonoom hebben uitgewerkt. Ik heb hen er wel voor gewaarschuwd dat deze punten geen schijn op goedkeuring maakten bij de overige fracties, hetgeen achteraf ook is gebeleden. Toch wilden zij, en terecht, hun standpunten niet verzachten, enkel om 'ook eens gelijk te krijgen'. Een student mag konsekwent blijven, en zou dat ook moeten, hetgeen ze dus ter zitting bewezen hebben.

Alles samen vond ik dit initiatief van Aiesec toch de moeite waard, maar ik treed volmondig uw stelling bij dat men beter onderwerpen zou behandelen die de studenten rechtstreeks aanbelangen, om redenen die u trouwens in uw artikel terecht uiteenzet.

Stef Goris
senator-burgemeester

kolofon

Veto
s Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 21
19 februari 1996

Ver. uitg.: Annemie Deckx
Hoofdredekte: Bart Eeckhout
Redaktiesekretariaat: Annemie Deckx

Redaktie: Kristof Braekeleire, Henk Dheedene, Joris Janssens, Martijn Graumans, Tom Michielsens

Doka: Dirk Bernard, Kristof Braekeleire, Philip De Keyser, Filip Gysemans, Jan Frans Lemmens, Dieter Telemans, Jo Schreurs

Medewerkers: Jamie Biesemans, Dirk Boeckx, Filip De Keukeleere, Dirk De Lathauwer, Sabine Lefever, Cindy Limbourg, Peter Roelens, Steven Schoorens, Tijl Vanbrabant, Koen Verheyden, Axel Verstraël

Layout en vormgeving: Annemie Deckx, Bart De Schrijver, Bart Eeckhout, Joris Janssens, Sabine Lefever, Peter Roelens, Ludovik Segaeert

Dtp: Filip De Keukeleere, Ludovik Segaeert, Hans Vandenaabeele

Tekeningen: Jeroen, Sigiswuidubald

Eindredakte: Martijn Graumans en Sabine Lefever

Spelling: Bart Eeckhout, Martijn Graumans

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;
buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Redaktievergadering
iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

Studeren we teveel?

et huidige studiepuntenstelsel aan de universiteit is onlogisch, irrelevant en niet realistisch, zegt Loko al verschillende jaren. De situaties waarbij éénzelfde vak in de ene richting vier en in een andere richting vijf studiepunten krijgt, is een vreemd staaltje logika dat daaruit voortvloeit. Begrijp wie kan.

Het dekreet van 4 juli 1991 stelt dat de universiteiten verplicht zijn aan elk vak studiepunten toe te kennen. Die studiepunten fungeren als een soort indikator die de studieomvang van een vak moet weergeven. Ze worden berekend aan de hand van het aantal studie-uren dat een student nodig heeft om het vak te verwerken. Hoe meer je moet studeren voor een bepaald vak, hoe meer studiepunten dat vak heeft. Een studiejaar mag maximum zestig studiepunten tellen. Op die manier tracht men de studiezwarte van een studierichting te controleren. Alleszins dat is het opzet.

In de praktijk blijkt echter dat de studiedruk en de studiepunten van een vak niet volledig overeenstemmen. De huidige regeling leidt ertoe dat er een weging tussen de vakken plaatsvindt zodanig dat zij passen in het door de wet vooropgestelde totaal van zestig studiepunten. Of anders gezegd, een vak in een curriculum krijgt een bepaald aantal studiepunten toegekend zodat het curriculum in zijn geheel zestig studiepunten omvat. Met de nodige ridikule situaties vandien. Zo krijgt het vak 'multimedia' in het derde jaar computerwetenschappen vijf punten terwijl het in de licentie-informatika goed is voor zeven punten. Nog groter is het probleem bij deeltijdse jaarprogramma's en bij de Individueel Aangepaste Jaarprogramma's (IAJ). De opleidingsonderdelen worden hier uit de context van een studiejaar gehaald, terwijl ze wel in dat studiejaar hun gewogen waarde hebben gekregen.

Verdrukken

Om de toekenning van de punten zo efficiënt mogelijk te maken, zijn de studiedrukmetingen in het leven geroepen. De Dienst Universitair Onderwijs (Duo) voert ze uit. Studiedruk wordt uitgedrukt in uren en komt dus overeen met studie-omvang of -tijd. Onder deze noemer vallen onder meer hoor- en werkcolleges, scripties en eindverhandelingen, werkstukken, onderzoeksopdrachten, seminariewerken, laboratoriumoefeningen, stages, eksenursies, individuele verwerking van de leerstof en examens.

Toen studietijd nog pertinent studiedruk heette, pleitte men ervoor de druk te beperken. Aanleiding daarvan waren de lage slaagpercentages in de jaren '70. Een overbelastende studie-opdracht bleek niet verzoenbaar met een volwaardige universitaire vorming. Zo stond in het rapport-Roosens — dat aan de basis lag van de huidige Onderwijsraad — volgende nobele woorden: "Hoogwaardige, intellectuele prestaties

Koten

volg van p. 1

koherent huisvestingsbeleid voeren, dan moet zij ervoor zorgen dat er een voldoende woningaanbod is voor iedereen. Daardoor zakken automatisch de huurprijzen en daar wordt iedereen beter van. En ik heb er geen enkel probleem mee dat kansarmen en politieke vluchtelingen in het beleid van de stad voorrang krijgen op de studenten. Ik ben absoluut voorstander van een beleid dat met iedereen rekening houdt." Vrijdag wordt de problematiek besproken op de Raad voor Studentenvoorzieningen.

Annemie Deckx

mogen de ontplooiing van algemeen-kulturele en sociale capaciteiten, nodig in het latere beroepsleven, niet verdrukken. Deze brede menselijke ontplooiing vereist eveneens tijd en ruimte." De opgelegde limiet van 1.500 tot 1.800 uren per studiejaar is daar een gevolg van. Een eenvoudige rekenoefening maakt duidelijk dat één punt, konform de regel, tussen de vijftientig en dertig studie-uren schommelt. De meeste fakulteiten zijn blijkbaar ook van mening dat een waarheidsgetrouwe meting van Duo niet aan hen besteed is. Resultaat? In sommige studierichtingen overschrijdt de studiedruk het vooropgestelde aantal studie-uren. En een remediering komt traag of

helemaal niet op gang.

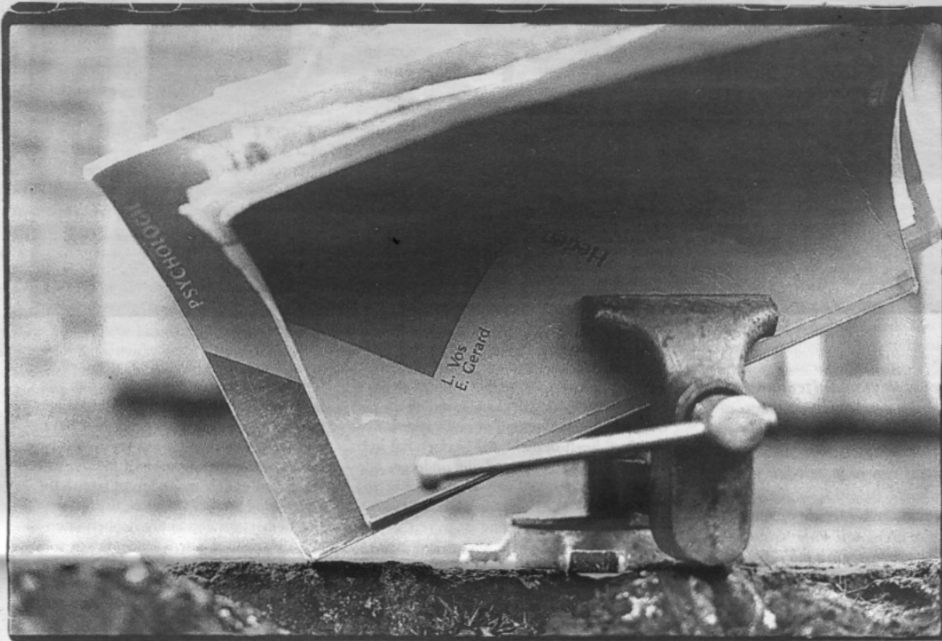
Omdat door het op voorhand vastgestelde totaal van zestig punten de studiedrukmeting wordt omzeild, vinden de studenten dat er iets moet gebeuren aan het huidige systeem. In plaats van een op voorhand vastgesteld totaal van zestig punten stellen de studenten voor om een variabel stelsel in te voeren met een ondergrens van vierenvijftig en een bovengrens van zesenzestig punten. Niet alle richtingen en studiejaren zijn even zwaar. Dat mag best een weerspiegeling vinden in het aantal studiepunten, vinden de studenten. Ideaal zou natuurlijk zijn als elke studiepuntenoekening zou voorafgaan aan een studiedrukmeting. Als één punt dertig studie-uren omvat, wordt het onmiddellijk duidelijk welke vakken een te grote rol spelen in het curriculum. Dan pas is een duidelijk instrument voorhanden om doelgerichte rationalisaties door te voeren. Dan pas dienen studiepunten voor datgene waarvoor ze in het

leven geroepen worden: als indicatie van de werkelijke studie-omvang.

Kontekst

Een vaak aangehaald argument voor de vaste limiet van zestig punten, is het Europees systeem van studiepunten (ECTS). Het 'European Credit Transfer System' moet het mogelijk maken om op Europees niveau gemakkelijker curricula gelijk te schakelen in verschillende instellingen. Op die manier wordt de uitwisseling, bij Erasmusprogramma's bijvoorbeeld vereenvoudigd. Regels zijn noodzakelijk, maar in het verleden is meermaals gebleken deze Europese regels hun doel voorbij geschoten zijn. De Europese regelgeving is te complex. Een vereenvoudigd systeem waarin een schommeling van de studiepunten mogelijk is lijkt aangezien. Vooral als men het ECTS-project enige geloofwaardigheid wil geven.

Cindy Limbourg

Boeken

(foto Ilke Christiaens)

Vlir op de bres voor studietoelagen

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) is bezorgd om de beursstudenten. Vorige week al raakte bekend dat de Vlir het inschrijvingsgeld voor beursstudenten niet wil laten stijgen en nu eist de Vlir meer financiële inspanningen voor studenten met een studietoelage.

De Vlir is niet blind voor "de klaarlijkkelijke sterke daling van het aantal beursgerechtigde studenten de jongste jaren". De oorzaak hiervoor is volgens de Vlir niet ver te zoeken: "steeds minder studenten uit lagere sociaal-ekonomische middens vatten hogere studies aan". Het gevolg is al even klaar als een klontje: "Dit brengt de demokratisering van het hoger onderwijs in het gedrang". Om dit probleem op te lossen heeft de Vlir drie oplossingen bedacht.

Ten eerste moeten de beursbedragen jaarlijks geïndexeerd worden. De laatste 17 jaar werden de beursbedragen vijf maal verhoogd. Als de beursbedragen de levens-

duurte wel gevolgd hadden, dan zou een maximale studietoelage voor een koststudent al 110.000 frank bedragen in plaats van 96.500 frank nu. De Vlir sluit zich met dit voorstel aan bij de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) die hiertoe vorig jaar een petitie startten.

Verder wil de Vlir de inkomensgrenzen die recht geven op een toelage verlagen. Momenteel vallen te veel gezinnen met een bescheiden inkomen uit de boot. Een gezin met twee personen ten laste en een nettoloon van 52.029 frank krijgt géén studietoelage meer omdat het loon te hoog is.

Voor de meeste beursstudenten wordt het beursbedrag lineair berekend in verhouding tot het gezinsinkomen. Voor studenten uit de allerlaagste inkomenscategorieën echter — zij die onder de minimuminkomensgrens liggen — ligt de zaak iets anders. Zij krijgen namelijk allen eenzelfde bedrag, namelijk de maximumstudietoelage. Voor studenten die minder dan 10 procent van die inkomensgrens verdienen

komt er plots een bonus van 50 procent bij. Deze bokkesprongen moeten uit het systeem, vindt de Vlir.

Op 26 januari maakte de Vlir haar standpunt over de studietoelagen over aan minister van onderwijs Luc Van den Bossche. Daar is het advies ondertussen goed toegekomen, aldus Marc Pattyn, woordvoerder van minister Van Den Bossche. Maar zoals ondertussen genoegzaam bekend loopt het kabinet van Van Den Bossche niet over van interesse voor het onderwerp. Meer dan "We zijn het voorstel in zijn totaliteit aan het bestuderen" kon er niet al als reactie.

(tv)

Op 28 maart organiseren de sociale dienst van de KU Leuven en Sociale Raad een workshop over studiefinanciering. Hiermee wil men het beleid een por in de rug geven om de studiefinanciering in het algemeen te herwaarderen.

Joniau enige kandidaat voor rektorschap Kulak

De huidige rektor van de Kulak, Vic Nachtergaele, wordt heel waarschijnlijk opgevolgd door professor in de schelkunde Marcel Joniau (58 jaar). Joniau is de enige die een schriftelijke kandidatuur heeft ingediend. De huidige rektor, nog maar de derde rektor die de Kulak in dertig jaar heeft gekend, ziet wegens zijn gevorderde

leeftijd geen nieuwe ambtstermijn van vijf jaar meer zitten, en is dus ook geen concurrent meer voor Joniau.

Dit betekent echter niet dat hij automatisch verkozen wordt. Joniau moet eerst nog vijftien handtekeningen verzamelen van kiesgerechtigde leden. Deze leden bestaan uit vertegenwoordigers van

het academisch, administratief en technisch personeel en studenten. Daarna moet hij in een verkiezing meer dan vijftig procent van de stemmen halen. De nieuwe rektor neemt waarschijnlijk eind mei zijn functie op. Veto komt hier ten gepasten tijde nog op terug.

(sl)

Snoep gezond, eet een hond

Vlees

Deze week eten duizenden studenten een dag geen vlees, al was het maar omdat Alma dinsdag geen schotels met vlees aanbiedt. Precies een jaar geleden werd de skrupuleuze inspekteur Karel Van Noppen vermoord. Met de oproep om geen vlees te eten, wil Van Noppen's weduwe de herinnering aan de gewetensvolle vee-arts levendig houden, en zijn strijd tegen de hormonenmafia in de schijnwerpers plaatsen.

Enkel en alleen de strijd tegen de hormonenmafia. Want een ding is duidelijk: vermits vanaf woensdag de meeste studenten, net zoals de overgrote meerderheid van de andere Belgen, opnieuw vlees zullen eten, wordt met het lovenswaardige initiatief geenszins de vleesindustrie op de hak genomen. Daarom ook hebben zoveel beenhouders er geen moeite mee om met de aktie in te stemmen. Op lange termijn kan hormoonvrij vlees hun handel enkel ten goede komen, redeneren zij. De konsument is alkerig van vlees behandeld met hormonen; wanneer de vleesindustrie kon garanderen dat alle vlees hormoonvrij was, zou de vleesconsumptie wel eens kunnen stijgen.

De aktie is dus essentieel geassocieerd met de gezondheid van de Belgen. Onze levenskwaliteit wordt in gevaar gebracht door geknoei met ons voedsel. Als we onverschillig blijven ten aanzien van de artificiële rommel in ons vlees, zetten we onze gezondheid op het spel; daarom kunnen we niet passief toekijken, en past het om symbolisch te protesteren. Met andere woorden: op vleesloze dinsdag uiten de Belgen hun bezorgdheid over de kwaliteit van hun dagelijks vlees, en niet over de kwaliteit van de dieren waarvan het vlees afkomstig is. De dierlijke gezondheid wordt in rekening genomen voor zover die de menselijke gezondheid van pas komt of bevordert.

Regels

Deze bijna exclusieve lokus op de menselijke gezondheid verhindert een perspektiefverbreiding van het debat over het hormonenprobleem. De behandeling van dieren met hormonen is immers slechts een aspekt van de manier waarop de vleesindustrie met dieren omgaat. Men hoeft geen

dierenrechtenaktivist te zijn om met deze observatie akkoord te gaan. Iedereen die ooit een kippenwekerij of een varkensboerderij heeft bezocht, zal beamen dat het welzijn van de dieren volledig ondergeschikt is aan het doel van de producent: zo veel mogelijk winst maken op een zo kort mogelijke tijd. De vleesindustrie verschilt in dit opzicht niet van elke andere industrie. De kwaliteit van het eindprodukt vormt, samen met de veiligheid van de werknemers en de beschikbare produktiemiddelen, vaak de enige beperking op het verloop van het produktieproces. Dieren worden in dit proces gereduceerd tot voorwerpen, zonder intrinsieke waarde, en zonder inachtnaam van hun mentale vermogens zoals de mogelijkheid tot het ervaren van primitieve emoties, van welbehagen en van pijn.

De laatste twee jaar is vooral het transport van dieren naar het slachthuis, of van de ene boerderij naar de andere, veel in het nieuws gekomen. Na een verwoede campagne van dierenwelzijnaktivisten stemden op 26 januari parlementairen van 39 Europese landen tijdens een zitting van de Raad van Europa unaniem voor een strakkere reglementering van het dierentransport. De regels van de Raad zullen van toepassing zijn op de landen van de Europese Unie maar ook op Oost-Europa. Ze bepalen dat de transporttijd beperkt moet worden tot acht uren, dat dieren enkel vervoerd mogen worden in speciale vrachtwagens en regelmatig moeten gevoed en gedrenkt worden. Ook zullen de transportfirma's worden gecontroleerd, en zullen strenge straffen worden toebedeeld voor het overtreden van de regels.

Beest

Het is geen toeval dat de transportsektor zoveel aandacht krijgt. De overgrote meerderheid van de Europeanen zet nooit een voet in een slachthuis of in een intensieve varkensboerderij, maar werd tot voor kort op autowegen wel regelmatig gekonfronteerd met overvolle vrachtwagens die een walm van urine en uitwerpselen nalaten. Alleen al het gezicht van deze op elkaar gepakte dieren kan een shock teweegbrengen bij mensen met empathisch vermogen. "De gezichten van de schapen brachten me aan het huilen.", zei een vrouw die vorig jaar protesteerde tegen de Britse uitvoer van kalveren naar Frankrijk.

Maar voor wie verder kijkt dan zijn neus lang is, staat het aan banden leggen van het dierentransport gelijk met het bepleisteren van een houten been. Wat betekenen vierentwintig uren of minder in een leven van enkele maanden of jaren? De redenering lijkt de volgende te zijn: we mogen de beesten dan al erg hebben laten lijden tijdens hun leven, maar we zorgen er tenminste voor dat we hen niet nodeloos nog meer toetakelen tijdens hun laatste rit, de rit naar de dood. Wederom, met het reguleren van het dierentransport wordt in de praktijk de vleesindustrie niet aangepakt, maar wordt veeleer het geweten van de modale konsument gestust.

Ooi

Twee voorbeelden uit de industrie kunnen ter illustratie dienen van de wantoestanden in onze omgang met dieren. Deze wantoestanden zijn wijdverspreid in Europa. Drachtige varkenszeugen worden in smalle, getraliede 'werpkooien' geplaatst totdat de biggen worden weggenomen. Deze zeugen leiden tot frustratie van het nestbouwinstinct en van orale bevrediging, met als gevolg onophoudelijk kauwen op de tralies. Het lange staan en liggen op de koude betonnen vloer heeft pootblessures, ontstoken gewrichten, huidschafwonden en urinaire infecties tot gevolg. De biggen worden weggenomen van de zeug drie weken na de geboorte, in plaats van ten twaalf weken in natuurlijke omstandigheden, en in groepjes in kale overdekte kooien geplaatst. Spijverteringsproblemen bij de jongen als gevolg hiervan worden tegengegaan met antibiotica. Het abrupt verwijderen van de moeder leidt tot angst en agressie, wat op zijn beurt zorgt voor gevechten tussen de biggen onderling en verwondingen.

De varkens worden geslacht na 12 tot 25 weken, dikwijls zonder ooit het daglicht te hebben gezien. De zeugen worden 'verwijderd' wanneer hun produktiviteit vermindert — gemiddeld 23 biggen per jaar —, gewoonlijk tussen de derde en de achtste week.

Braad- of slachtkippen worden gekweekt in groepen van 5.000 tot 50.000. De ruimte die een kip gemiddeld krijgt toegemeten is in de meeste gevallen minder dan de oppervlakte van een blad A3 papier. De beesten worden 23 uur per dag aan artificieel licht blootgesteld, en nemen onge-

looflijk snel toe in gewicht door toedoen van gespecialiseerd voedsel en de beperkte bewegingsruimte: 1,8 tot 3 kilo in 42 dagen. Dit overdreven groeitempo brengt voor vele kippen chronische pijn mee gedurende het laatste kwart van hun leven, niet in het minst omdat de combinatie van gewicht met gebrek aan beweging leidt tot ernstige pootblessures. Aangezien de jaarlijkse produktie van slachtkippen in Europa in miljoenen tonnen wordt uitgedrukt, is de behandeling van kippen waarschijnlijk het ergste voorbeeld van systematische wreedheid tegenover boerderijdieren.

Seks

De centrale vraag in alle disputen over de behoefte of voden van dieren — over rechten hoeven we het niet eens te hebben — is deze: hoe weten we wat de dieren echt willen, en hoe bepalen we hoe hun voorkeurschaal eruit ziet? Het antwoord luidt dat we het hen gevraagd hebben. Experimentele psychologen en etologen hebben vastgesteld dat dieren, net zoals mensen, een schaal hebben van economische waarden — dieren weten wat ze willen, en hoeveel ze ervoor willen betalen. Mensen meten zulks gewoonlijk in geld; voor dieren wordt dit gemeten onder de vorm van werk.

We kunnen bijvoorbeeld meten hoeveel keren een dier bereid is een bepaalde knop in te drukken om warmte, of licht, of voedsel te verkrijgen. Hoeveel moeite wil een beest doen om beloofd te worden met sex of een stofbad? Zo is een kip bijvoorbeeld bereid anderhalve kilometer te lopen om toegang te krijgen tot een nesthok en een ruimte van 900 cm² — dubbel zoveel als de minimumruimte die in sommige landen door de wet wordt voorgeschreven per kip, als er al een wet bestaat. Zo ook vinden zeugen het kunnen bouwen van een nest belangrijker dan het socialiseren met andere varkens.

Het is bijna een cliché geworden om te zeggen dat de intelligentie en gevoeligheid van varkens equivalent is met die van honden. Moesten we echter onze honden aandoen wat we onze varkens aandoen, dan stond Europa waarschijnlijk op zijn kop. Het lijkt erop dat wij dezelfde houding tegenover varkens kultiveren als de Chinezen tegenover honden. Beide houdingen zijn gegrond in een hele trits vooroordelen en scheeftekingen. Er bestaat echter geen enkel rationeel argument om de wreedheden in de vleesindustrie te rechtvaardigen.

We kunnen de mishandeling van dieren in deze industrie even vergelijken met de mishandeling in de farmaceutische en medische wereld. Over dierenexperimenten kan geargumenteed worden. Tegenstanders bewaarden vaak dat vele experimenten waardeloos zijn omdat de resultaten te veel speelruimte laten met betrekking tot de noodzakelijke extrapolatie naar mensen, en daarom neerkomen op geldverkwisting, of dat er te weinig overheidscontrole is op het nut en de hoeveelheid van experimenten. Voorstanders kunnen argumenteren dat computersimulaties of weefselkulturen nooit helemaal dezelfde 'precieze' resultaten kunnen verschaffen als authentieke experimenten, en dat deze laatste dus mogelijk moeten blijven. Eitici zijn het erover eens dat beide zijden dikwijls zinnige argumenten aanhalen.

Haar

Maar over de vleesindustrie is geen debat mogelijk. Talrijke studies hebben onomstotelijk vastgesteld dat niet-vleeseters even gezond, zo niet gezonder, kunnen leven als vleeseters. Het enige dat vleeseters kunnen opwerpen is dat vlees zo lekker is, en daarom moeilijk te laten. Niemand betwist dat een gebraden kippenbout, of biefstuk met friet na een lange reis in het buitenland, een van de lekkerste dingen is die je kan eten. Maar terzelfdertijd zal men ook moeten toegeven dat het plezierig of lekker zijn van iets nooit het mishandelen van bewust wezens kan rechtvaardigen. Vegetariërs die zich hiervan bewust zijn, schijnen er

vervolg op p. 5

Cheese is murder

De meeste niet-vleeseters hebben het eten van vlees opgegeven uit etische overwegingen, al zijn ze wel eens beschroomd om daar openlijk voor uit te komen. De categorie 'vegetariër' bestaat uit verschillende subcategorieën. Zij die nog kip of vis eten zijn geen echte vegetariërs, aanzien een vegetariër door de band gedefinieerd wordt als iemand die noch vlees noch vis eet. De ovo-lacto-vegetariër verbruikt nog wel eieren en melkproducten. De lactovegetariër consumeert enkel melkproducten. De derde subcategorie bestaat uit veganisten. Veganisme kan worden gedefinieerd als een levenswijze die erop gericht is alle vormen van dierenuitbuiting uit te sluiten. Veganisten eten geen producten die van dieren afkomstig zijn, en vermijden zoveel als mogelijk het gebruik van leer, zijde, wol, gelatine enz.

Indien ze zich bekennen tot het vegetarisme uit etische overwegingen, zijn leden van de eerste twee subcategorieën inkonsistent in hun houding, in die zin dat het verbruik van eieren en zuivelproducten onmogelijk te rijmen valt met de etische principes die hen ertoe brengen geen vlees of vis te eten.

Batterijkoppen brengen ongeveer 50 weken door in groepjes van 4 tot 6 in kleine, kale kooien vooraleer geslacht te worden. Het gebrek aan bewegingsruimte en de overproductie van calcium veroorzaakt osteoporose en verlamming. Duizenden kippen sterven zo van hongers en dorst, centimeters verwijderd van hun voederbakjes. Van de overige, afgeschreven kippen bereikt ongeveer 30% het slachthuis met minstens één gebroken been. In het slachthuis

worden de kippen levend ondersteboven aan haken gehangen, waarna ze eerst geëlektrotoerd worden en dan de keel overgesneden. Het elektrotoeren gebeurt niet steeds efficiënt.

Het leven van de free range kip ziet er niet veel beter uit. De sterfscijfers ten gevolge van agressie, angst and stress liggen tot vijf keer hoger in free range groepen dan bij batterijkoppen. De agressie noodzaakt de producenten om de bekken van de hennen af te vijlen met een gloeiend heet mesje. Ontbekte hennen kunnen niet goed meer pikken, kunnen hun veren niet meer gladstrijken, en leven in voortdurende pijn. Hierdoor 'verkwisten' ze minder energie dan gezonde vogels, en verbruiken ze dus minder voedsel, wat de producent meer winst oplevert.

Sperma

Misschien het belangrijkste van al is dat het produceren van leghennen bevruchte eieren vereist. De helft van die eieren levert mannelijke kuikentjes op. Deze worden ofwel dadelijk gedood (en gewoonlijk verwerkt tot meststof) ofwel gekweekt als braadkippen. In België worden jaarlijks miljoenen kuikens van één dag oud 'vernietigd'. Voor elke 'gelukkige' free range hen wordt dus een kulken om zeep geholpen, of vetgemest als haantje.

Melkkoeien worden jaarlijks zwanger gemaakt om melk te kunnen geven. In normale omstandigheden zogen ze hun kalf minstens zes maanden lang, maar in de melkindustrie wordt het kalf na een paar dagen van de koe weggehaald. Een melkoe wordt gedwongen drie tot vier keer meer melk te geven dan een vleeskoe die haar kalf zoogt. Terwijl de vleeskoe gemid-

deld tien liter per dag geeft, brengt de melkoe tussen 30 en 40 liter per dag op. Dit is waarschijnlijk de hoogste eis ooit opgelegd aan een gedomesticeerd dier, en die eis kan niet zonder tol worden ingewilligd. De metabole belasting brengt de koe in een permanente staat van honger, hoeveel ze ook eet. Na vijf of zes jaar zijn de koeien letterlijk leeggemolken, en worden ze naar het slachthuis gevoerd. Honderd jaar geleden werden koeien 20 tot 25 jaar oud.

Wat gebeurt er dan met de kalveren die na een paar dagen worden gespend? De minst gezonde mannelijke kalveren worden onmiddellijk verwerkt tot honden- en katteneten, of tot pasteien en andere relatief goedkope vleesproducten. Ook worden hun magen aangewend voor de productie van stremsel om kaas mee te maken. Sommige vrouwelijke kalveren worden gevoed op melksubstituten om melkkoeien te kweken en beginnen, wanneer ze twee jaar oud zijn, op hun beurt aan de cyclus van continue zwangerschappen. Nog andere worden na één of twee weken gemerkt als vleeskoeien en worden over een periode van 11 maanden vetgemest. Een vierde categorie bestaat uit de toekomstige stieren; zij zullen hun leven doorbrengen met het produceren van sperma om koeien artificieel te insemineren. Tenslotte wordt een aantal kalveren verkocht om 14 weken te worden opgesloten in afgesloten individuele kooien.

Deze bizarre praktijk tart werkelijk alle verbeelding. Ze is wettelijk verboden in Engeland, maar wordt nog steeds op grote schaal toegepast in Frankrijk en Nederland. De dieren worden vastgehouden in kratten van 1 m², waar ze zich niet kunnen omdraaien, kunnen likken of een comfortabele slaaphouding aannemen. Ze krijgen enkel vloeibaar voedsel toegediend en lijden daardoor aan chronische indigestie. Het dieet is arm aan ijzer en vezels, om te vermijden dat het vlees van de dieren zijn zachtwitte kleur zou verliezen die zo in trek is bij consumenten (men herkent een kratkalf aan de kleur van het vlees). Vaak krij-

gen de dieren grote hoeveelheden hormonen en antibiotica toegediend om de groei te bevorderen en infecties tegen te gaan die veroorzaakt worden door de stress van de afzondering en door het eenzijdige dieet.

Meer dan de helft van de kalveren gekonsumeerd in de Europese Unie zijn in feite ongewenste bijproducten van de melkindustrie. Vegetariërs die nog supermarktcieren of melk verbruiken, kunnen een geurt geweten dus beter vergeten. Zij blijven zich onwillekeurig medeplichtig maken aan de gewetenloze uitbuiting van dieren. Het lijkt erop dat een consequent etische houding een moedige radikaliteit vereist. Misschien zijn vele vegetariërs wel slachtoffers van de propaganda van de zuivelindustrie, die ons sinds onze kinderjaren met enorme geldsommen wil doen geloven dat zuivel gezond is. Ongeveer het enige wat er echt gezond is aan zuivel is dat het veel calcium bevat. Voor het overige belet melkproteïne de opname van ijzer, en bevat zuivel lactose, een melksuiker dat zeer moeilijk verteerd wordt door de meerderheid van de wereldbevolking, en dat vaak in verband wordt gebracht met spijsverteringsproblemen. Melkproducten vergemakkelijken de ontwikkeling van eksema en jeuk, en de overproductie van slijmen. Ze bevorderen astma, rinitis, en longontsteking. En, net zoals eieren, zijn vele zuivelproducten belangrijke bronnen van cholesterol en verzadigde vetten.

Wereldvreemd

De propaganda van de onderling afhankelijkelijke melk- en vleesindustrie is grotendeels verantwoordelijk voor het traditionele en nog steeds voortwoekerende beeld van de vegetariër of veganiër als een ongezonde, magere en weinig energieke alternatieveling. De campagne van Alma om de vegetarische schotels te promoten kan hieraan zeker verhelpen. Misschien krijgt Sociale Raad het zelfs voor mekaar om Alma elke dag een veganistische schotel te laten bereiden?

Dirk Boeckx

Hond

vervolg van p. 4

geen moeite mee te hebben zich te blijven motiveren.

Uit afschuw voor de wreedheden in de vleesindustrie hebben de laatste twintig jaar veel mensen gezworen geen vlees meer te eten. In Groot-Brittannië alleen al zijn er naar schatting 4 miljoen niet-vleeseters. Sommigen gaan hierin al verder dan anderen. Er zijn zogenaamde vegetariërs die nog wel kip eten (is pluimvee minder vlees dan ander vee?), terwijl 'echte' vegetariërs noch vlees noch vis eten. Maar elke houding die niet radikaal het gebruik van alle dierlijke producten ontgeeft, is in praktijk inkonsistent en soms zelfs schijnheilig. De uitwassen in de melk- en de eierindustrie bijvoorbeeld zijn geen haar minder erg dan die in de vleesindustrie.

Instantie

Net zoals de hormonenmafia slechts een aspect vormt van de manier waarop met dieren wordt omgegaan in de vleesindustrie, is de vleesindustrie op haar beurt een onderdeel van de exploitatie van dieren op alle mogelijke voorstelbare en onvoorstelbare manieren. Als een producent ergens iets dierlijks kan gebruiken of instoppen, is de kans groot dat hij het zal doen. Zo zitten er dierlijke producten in fotofolimpjes (gelatine gemaakt van beenderen), Campari (rode kleurstof uit gedroogde Mexikaanse insekten), wijn (vislijm, gemaakt van de zwemblaas van vissen), en in een hele serie ontbijtgranen (glycerine en dierlijke vitaminen).

Elk onderdeel van een dier wordt gebruikt en verkocht om winst te maken, en de konsument is — meestal indirect — medeplichtig aan de uitbuiting. Een voorbeeld: de meeste lederwaren zijn bijproducten van

het slachthuis. Terwijl leerdragers dus vaak niet direct zullen bijdragen tot de vernietiging van dieren, dragen ze wel bij tot de winst van de instanties die zich toeleggen op hun exploitatie.

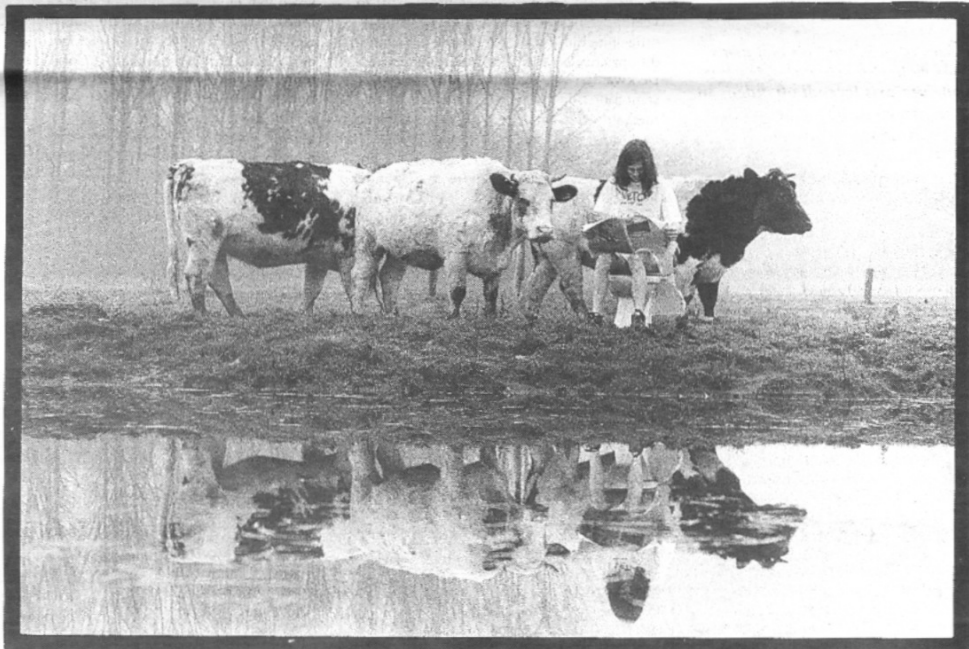
Dat konsumenten medeplichtig kunnen zijn aan de groteske vernietiging van dierenlevens heeft ook een keerzijde: ze kunnen de vernietiging een halt toeroepen. Supermarkten strijden om de goodwill en de centen van diervriendelijke consumenten. In Engeland en de VS zijn talrijke 'vegetarische' kaassoorten op de markt, geproduceerd met stremsel dat niet afkomstig is

uit de maag van pasgeboren kalveren. In België hebben we niet alleen batterij-eieren, maar ook free range, en zelfs organische eieren. Een van de grootste Europese successen in de cosmetika-industrie is The Body Shop, een keten die garandeert dat haar producten niet op dieren getest zijn. Terwijl al deze handige marketinginitiatieven vrij makkelijk te doorprikken zijn (The Body Shop bijvoorbeeld kan slechts garanderen dat het de ingrediënten van de producten niet zelf getest heeft op dieren), wijzen ze niettemin op een groeiend etisch bewustzijn van de consumenten. Jammer ge-

noeg vallen de meeste mensen nog steeds uit de lucht als ze informatie krijgen over de wantoestanden in de vleesindustrie.

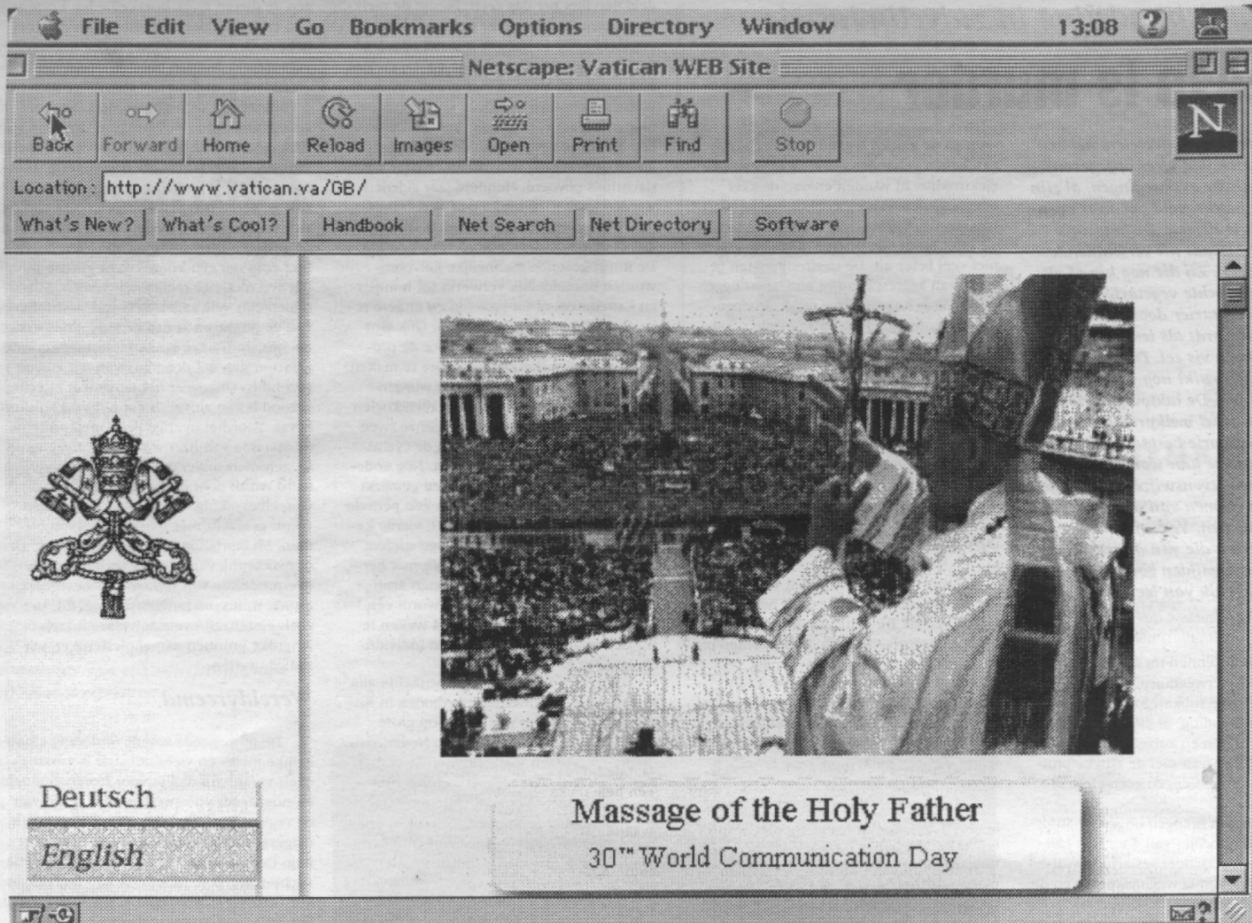
De ontmanteling van de vlees-, melk- en andere industrieën zal nog niet voor morgen zijn. De vervanging van pleisters-op-een-houten-been-maatregelen door fundamentele en doortastende wettelijke bepalingen op Europees niveau die elke vorm van intensieve veeteelt verbieden, zal slechts heel geleidelijk plaatsvinden. Voorlopig kunnen we trots zijn dat we deze week een dag geen vlees hebben gegeten.

Dirk Boeckx

Zoek het kalf

(foto Dieter Telemans)

35 Jaar informatika aan de KU Leuven

Met wijwater en kwispel

In den beginne was er niets. Geen bits noch bytes. Geen power-PC's, virtuele geheugens of digitale steden. Geen wizzkids die 24 uur op 24 het web doorsurfen. Geen rektors met plannen over een net waarbij studenten kabelgewijs met de sedes sapientiae en elkaar kontakt zouden kunnen onderhouden. En plots, in januari 1962, stond in de tuin van het vicerektorat in de Michielsstraat een paviljoentje met een IBM 1620 erin. De geschiedenis van de informatika aan de KU Leuven was ingezet.

Op de vooravond van wat door de technen van vandaag met fierheid wordt aangekondigd als de 'informatiemaatschappij', is het moeilijk beseffen dat die informatie niet altijd met een computer geassocieerd is geweest. Toch ligt het tijdperk waarin onderzoekers de wetenschap dienden te bedrijven met in de ene hand een rekenmachine en aan de andere een mechanische schrijfmachine, amper 35 jaar achter ons.

En toch, toen men in de VS al bijna toe was aan de eerste 'linking' van computers in zogenaamde netwerken, achtte de academische overheid de tijd rijp voor enkele welgemikte innovaties. De idee tot het zetten van de eerste stapjes in de wereld van de informatika, werd hard gemaakt door de oprichting van een Rekencentrum in oktober 1961. In januari van het jaar erop werd het ook voorzien van de 'hard- en software' waarvoor het was gebouwd: de IBM 1620, ingewijd met wijwater en kwispel — en dit is niet één van onze antiklerikale grappen! — was een zogenaamde 'tweede-generatie'-computer, in feite niet meer dan een elek-

tronische versie van grootmoe's kassa-met-hefboom. Een geheugenkapaciteit van 40.000 decimale tekens (40 Kb) en een kaart-lezer-ponser als eksterne opslagplaats zouden het academisch personeel voortaan in staat stellen om numerieke analyses en omvangrijke roetineberekeningen sneller en akkurater uit te voeren.

Decimaal

Meer was het eigenlijk niet, en dat bleef zo, tot men besloot het Rekencentrum onder te brengen in een groter gebouw op de nieuwe kampus in Heverlee, waaraan in 1966 de laatste hand werd gelegd. Meteen werd ook een nieuwe, krachtige computer geïnstalleerd. Vanaf dan was het startschot gegeven voor een exponentiële groei in de capaciteit van de machines van het Rekencentrum, dit zowel voor de uitvoering van numerieke analyses als van de administratieve dataverwerking.

In 1969 bleek ook de informatika niet onder de roerselen van de Vlaamse Beweging uit te kunnen en werd het Universitair Rekencentrum (URC) gesplitst in een Vlaams en een Waals gedeelte. Toch duurde het nog tot het einde van 1974 voor dat laatste verhuisd werd naar Louvain-La-Neuve.

Het kan niet anders of het jaar 1972 staat geboekstaafd als een mijlpaal in de technologische (revolutie) aan de KU Leuven. Door de aanleg van de eerste netwerken werd het mogelijk om de centrale computer in Heverlee interactief en vanop afstand te raadplegen door middel van terminalen — passieve eindstations vanwaar de URC-computer bestuurd kan worden. Daarvoor was het enkel mogelijk geweest om volledige programma's in te voeren die ver-

volgens 'gerund' werden tot aan de finale output.

Een eerste grensverleggende toepassing van deze netwerktechnologie bestond in de ontwikkeling van het nog steeds 'drukbezochte' Leuvens Integraal Biblioteeksysteem (Libis) vanaf 1976. Het beheersysteem kende zo'n groot succes dat het door IBM, ontwikkelaar in dit project, op wereldwijd-schaal gekommersialiseerd werd. Op dit ogenblik maakt het de dienst uit op zowat tweehonderd server-computers verspreid over dertig landen.

In 1984, toen de kleinere computersystemen onder de vorm van PC's steeds goedkoper en tegelijk performanter werden, deden ook deze hun intrede in de fakulteiten en departementen van de KU Leuven, onderling verbonden in zogenaamde 'Vines'-netwerken. Het is de wereldwijde aaneensluiting van deze verbindings- en besturingssystemen volgens een aantal konventies (TCP/IP protocols) die uiteindelijk aanleiding heeft gegeven tot het ontstaan van Internet. In 1989 werd ook het Rekencentrum door IBM uitgenodigd om zich in het kader van het European Academic Supercomputing Initiative (Easi) aan te sluiten op dit netwerk der netwerken.

Door het toenemend belang ervan besliste de academische overheid in 1990 om, onafhankelijk van een constructeur, een nieuw overkoepelend netwerk op te zetten. Kulnet, waarlangs later ook andere universiteiten een koppeling zouden krijgen met Internet, was geboren.

BASF

Het is vermoedelijk pas met de invoering van Libis in de diverse universitaire biblioteken (1977) dat ook de studenten de kans kregen om te participeren aan de technologische hoogstandjes waaraan het academisch personeel zich al een dikke tien jaar toegevoegd had kunnen doen. In 1984 werd op het Rekencentrum de BASF 7/70 in werking gesteld, die draaide op een eenvoudiger beheersysteem, zodat ook de stu-

denten voortaan de gelegenheid kregen om de geneugten der Informatika te smaken. De hightech-euforie kende ongekende hoogten toen het jaar erop tweehonderd terminalen geïnstalleerd werden, verspreid over vier publieke zalen in de Dekenstraat, Gasthuysberg, Kampus Heverlee en het Rekencentrum: tekstverwerking, programma's schrijven, een computertaal leren, statistische pakketten runnen of gewoon een namiddagje languit lullen van de ene terminal naar de andere, het werd allemaal *done*.

Drie jaar later werd het hele aanbod geüpdatet, toen een aantal klassen werden uitgerust met een heuse set Personal Computers (PC's). Hoewel deze actieve, want autonoom werkende machines in omzeggens niets te vergelijken zijn met de domme terminals van daarvoor, kregen ook zij aansluiting met de centrale computer van het Rekencentrum en dus vanaf 1989 ook met het Worldwideweb. In oktober 1994 kwamen nog eens zes PC-klassen aan de groeiende techno-behoefte voldoen, aangevuld in 1995 met twee bijkomende klassen.

Kotnet

Blijkens de recente strubbelingen, waarvan Veto enkele weken geleden reeds melding maakte, kan het legerje PC's de vraag van de gebruiker nog steeds niet aan. Hype-gevoelig als zij immer is geweest, besliste de academische overheid daarom om korte termijn om de PC-klassen voortaan ook 's nachts en op zaterdag open te stellen, en op lange termijn — vanaf volgend academiejaar — om nog eens tachtig PC's extra te installeren. Op nog langere termijn stelt de KU Leuven het zogenaamde Kotnet in het vooruitzicht, waarover meer elders in dit dossier.

Tom Michielsen

Ook dit blad is verkrijgbaar via het Nieuwe Medium op <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto> en via e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Deze keer geen freewheelen

Een UUR SURFEN

Natuurlijk kan je je verliezen in oeverloze beschouwingen over het democratisch gehalte, de graad van safe-seks of de 'verdorping' van de wereld die van internet zo'n rijk medium maken. Een andere mogelijkheid is om zonder skrupules je computer aan te zetten en een flink eind weg te surfen. Veto besloot tot dat laatste en kwam, na een uur surfen onder de gedegen leiding van de gevreesde slack-hackers Sugus en Bob Morane, tot die ene onthutsende vaststelling van elke beginnende: dat termostatische pak en die plank kan je net zo goed in de kast laten. Een overzicht van de meest kassante, frappante, flamboyante en rekalsitrante sites die we tussen huizenhoge golven wisten te ontwaren.

<http://pescmc1.vub.ac.be/BelGul.html>

Sjovistisch als we zijn, kon onze vreugde niet op toen we bij onze vrienden van de VU Brussel op een mooie compilatie-site stootten met 'typically Belgian things': van Kuifje, over de Smurven — Peyo was een Belg — tot Brusselse spruiten en 'How to make real Belgian fries'. De eigen kokkerelprestaties van de laatste weken indachtig, muildevan we meteen naar deze laatste pagina, alwaar we tot onze grote verbazing een overzicht vonden van Leuvense frietkoten, inclusief een kwotering van de betrokken etablissementen. Grote afwezigingen op het appel waren Fonske en Marie-Jeanne. In een tweede luik werden we op zeer didactische wijze ingeleid in de ambacht

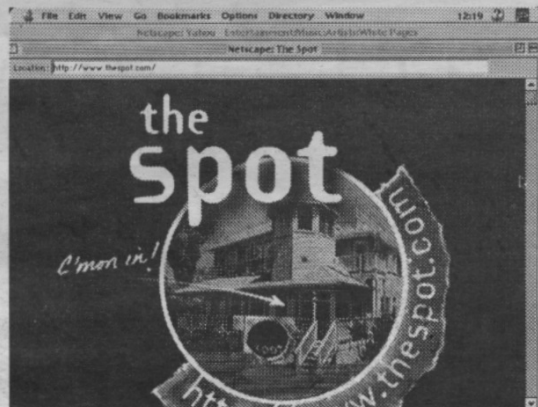
van het frietbakken. Het onderscheid met French fries werd ons diets gemaakt — en we kregen meteen een reden om niet naar McDonald's te gaan.

<http://sunsite.unc.edu/um>

Voor de liefhebber eniger hoogstaande cultuur biedt het Webmuseum Network een wereldwijd overzicht van musea en verder een hoop toeristische informatie, waaronder een met klem geclamide directief 'Visit Paris'. Tegen de mainstream in stappen we niet het Louvre binnen, maar het prachtige Musée d'Orsay. Hier troffen wij Vincent Van Gogh in een beschrijving van zijn leven en werk met links naar het expressionisme, Rembrandt en de Encyclopaedia Britannica. Deze Britannica Online belooft veel — 225 jaar oud, de digitale encyclopedie bevat honderden pagina's meer dan de printversie —, maar toont weinig meer dan een flauwe demoversie, wat ons doet vermoeden dat het hier om een 'beta-lende dienst' gaat. Dan maar terug naar Van Gogh. Een lijstje met soorten werken, gaande van stilleven tot schilderijen wekt de hoop dat de mooie site nog meer aan visueel materiaal te bieden heeft. We kiezen voor de zelfportretten en maken kennis met de kunstenaar in wisselende gedaante: met oor, zonder oor... Pittig detail: trouw aan de gewoonte dat ons Europees kunstpatrimonium vaak wordt onderhouden — en weliswaar ook geëxploiteerd — door Amerikaans mecenaat, wordt deze d'Orsay-site verzorgd door de California University.

<http://www.vpro.nl>

Op de beginpagina van de fijne en vooral uitgebreide wekelijkse VPRO-site worden we gekonfronteerd met een zwarte

pagina, waarop de vitale vraag 'Waarom is deze pagina zwart?', vergezeld van een ribbon die deze keer blauw is en bijgevolg ook wel een andere betekenis moet hebben dan de solidariteit met aidspatiënten. Inderdaad vitaal, aangezien het hier een protest betreft tegen de door Bill Clinton ingevoerde sensuur op internet.

Het vervolg heeft minder weg van een rouwpagina. Net zoals wel meer TV- en radiozenders doen (bijvoorbeeld die van Studio Brussel: <http://drum.reference.be/stubru>), laat de homepage de bezoeker de keuze uit een hele reeks onderwerpsgroepen. 'Media-te' alleen al leidt ons tot de ruime keuze, waaronder 'media', 'interaktieve media', 'toegestane kunst' en 'buitenlandse cultuur'. Naast de keuzemogelijkheden staat een woeste Al Pacino afgebeeld, ter illustratie van de film 'Heat'. Bij de afdeling vermaak vinden we zowel 'humor' als 'drama'. Een waarschuwing: de site kent geen einde. <http://www.wam.umd.edu/~twoflowr.button.html>

"The really big button that doesn't do anything", de naam van de site verraadt al wat er te zien is. Een heel grote knop die niets doet als je erop klikt inspireert verontwaardigde surfers tot metafysische ponderaties: "Why, God, why?". <http://www.vatican.va/GB>

Op zoek naar antwoord belanden we op de website van het Vaticaan. De paus blijft tot de verbeelding spreken. Hij mag dan al tamelijk conservatieve neigingen hebben, het Nieuwe Medium is ook aan Zijn promozucht niet voorbijgegaan. Tegen wit-gele achtergrond staat Zijne Heiligheid de katoelike leer uit te dragen, evenwel in een kleiner aantal talen dan de gebruikelijke zesendertig waarin Hij zich op hoogdagen pleegt uit te drukken. De godsvruchtige bezoeker kan zijn persoonlijke dosis katholicisme ophalen op vier keuze-buttons die in feite alle gebouwd zijn rond de woorden van de goedheilig man.

Enig spoor van verruiming in zijn top-downvisie van leiding geven, is af te leiden uit het feit dat zijn gelovigen voortaan kunnen e-mailen. Dat 's mans populariteit nog verre van uitgedoofd is, blijkt uit de één miljoen inzendingen die Hij elke dag op nieuw ontvangt, en vermoedelijk niet beantwoordt. Veto e-mailde alvast een aanvraag voor een interview.

<http://www.thespots.com>

Cyberkitsch voor Melrose-wizzkids. 'An episodic website', soap op Internet à la 'The Real World' op MTV. The Spot biedt het als echt voorgestelde verhaal van een stel youngsters die samenwonen in een huis en zichzelf verstrikken in allerlei intriges. Alle soapclische's bevollen het huis: de macho, de lesbo, ... Elk van de kids heeft een dagboek met indrukken over gebeurtenissen en andere personen. Je kan zelf ook contact opnemen met de verschillende personages, die je dan ook terugmailen. <http://www.worldwidemusic.com> en <http://www.cdnw.com>

De twee leukste cd-winkels op het net. World Wide Music en Cd-now verkopen cd's via het internet, en hebben hun eigen gimmicks om de dingetjes verkocht te krij-

gen. Op WWM kan je van elke beschikbare plaat twintig seconden geluid beluisteren. Wij hebben er graag naar Pavement geluisterd. Het is dan mogelijk om zanger Steven Malkmus's gezalide stem op verschillende frekwenties te horen. Vertraagd klinkt hij als Leonard Cohen, versneld als de intro van Babylon Zoo's 'Spaceman'. Cd-now biedt een veel ruimer aanbod dan WWM, wie cd's wil kopen van Jack Kerouac kan daar terecht. Deze winkel geeft van alle artiesten verwante gezichten en invloeden, en een korte beschrijving van elke plaat. Prijs: ongeveer \$13.77 voor een cd, \$8.97 voor een cassette, 15 \$ verzendingskosten voor de eerste drie cd's.

<http://www.cnn.com>

Altijd interessant als er weer iemand dood is. De kop over de moord op Rabin besloot destijds heel het beginscherm van de cnn-site. Het nieuws van de dag is de aanslag van het Ira in de Londense Docklands. Je kan geluidsfragmenten van de laatste reacties downloaden, en er zijn links naar 'related sites', bijvoorbeeld naar de officiële homepage van Sinn Féin. <http://bug.village.virginia.edu>

De grootste website tot nog toe (25.000 pagina's), gemaakt door regisseur David Blair. Uitgangspunt was zijn film 'Wax or the discovery of the bees', die vorig jaar nog in het Stuc werd getoond. Aan die film heeft hij twaalf jaar gewerkt, en het mag dan ook niet verbazen dat Blair meer in de wereld van Wax leeft dan in de realiteit van Ira en Rabin. Waxweb is zo voor het net wat Tolkien voor de literatuur was. Heel de film staat beeld voor beeld op het net, en is het uitgangspunt voor veel meer. Je kan als bezoeker zelf een personage spelen, de film hermonteren, of het verhaal veranderen. Waar de mensen in 'Wax' op een kruispunt linksaf slaan, kan jij ze de rechterkant uitsuren. David Blair experimenteert ook met driedimensionale beelden, die enkel op de meest geavanceerde internetcomputer te bekijken zijn. Dit is de toekomst, jongens en meisjes.

<http://www.alma.kuleuven>

De grootste non-event van het hele net. Je kan er de menu's van alle Alma's een paar weken op voorhand te weten komen, of in de alma-nieuwsgroep ellenlange discussies volgen over de kwaliteit van de gefrituurde wafeltjes in Alma 2. A senseless waste of human life.

<http://desires.com/1.2/arts/docs/lovegrid.html>

Genieten van de Lesbian Barbie Scene is helaas niet meer mogelijk. Iemand die Barbickleren ontwierp toonde er Barbies in compromitterende posities. In SM-kostuumpjes vastgeketend aan een bed, of in lesbische waaghalzerij verwickeld. Oorspronkelijk zeer spitsvondig gesensureerd door enkel de siloetenden van de poppen te tonen, is nu de hele site verwijderd. Een groot verlies voor de Westerse cultuur. <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>

Krant of the free, homepage of the brave.

Tom Michielsen
Joris Janssens

Digitale Stad Leuven in aanbouw

Sinds vorig jaar liggen er bij de stad Leuven plannen in de kast om, naar analogie van Amsterdam en Antwerpen, een digitale stad op Internet te lanseren. Het gaat hier om een 'site' waarop bewoners van de stad terecht kunnen voor informatie over wat er reilt en zeilt in hun gemeente, gaande van louter bestuurlijke aangelegenheden als milieubeleid of verbouwingen tot aankondigingen van teatervoorstellingen, concerten of andere evenementen. Discussiegroepen, waarin de burger zijn mening kwijt kan over lokale problemen, het uitschrijven van referenda, of belastingaangifte per scherm behoren eveneens tot de mogelijkheden. Ook de toerist kan in de virtuele stad rondwalen op zoek naar bezienswaardigheden en musea, de meest hippe winkelstraat of een gezellige kafee waar men zich aan eksotische contacten kan wagen.

Uit welke hoek het initiatief tot de Leuvense variant van dit concept is komen aanwaaien, is niet helemaal duidelijk. Volgens Alfons Verdyck, informatie-ambtenaar van de stad Leuven, is de eerste site on-line gegaan naar aanleiding van de tentoonstelling Telekommunikatie in opmars: van tamtam naar virtuele realiteit'. Tegelijk speelde ook het Centrum voor Overheidsinformatie (COI), de dienst die ook het project van de digitale loketten opzette (terminals waar de Leuvenaars zijn officiële documenten kan krijgen) met het idee een digitale stad uit te bouwen. Intussen is het statistische 'page' van de stad Leuven de enige die het ontwerpstadium reeds gepasseerd is.

Hoewel de hele konstruktie op dit moment nog niet echt veer om het lijf heeft, zou het project de komende maanden concreet gestalte moeten krijgen in een samenwerking tussen de Stad Leuven, de KU Leuven en een partner uit de bedrijfswereld. Naast de uitbouw van de reeds bestaande toeristische informatie wordt er in eerste instantie gedacht om te werken met informatie vanuit de verschillende administratieve diensten en het Cultureel Centrum Leuven. Bovendien zou men ook in de stedelijke bibliotheek computers installeren waarop de informatiesnelweg een halte zou krijgen.

(tm)

4 DAGEN LANG MAGAZIJNOPRUIMING SCIENTIFIC BOOK SALE

**DIT MAG U NIET
MISSEN!!!**

De Centrale Boekhandel is in aantocht!
Het complete magazijn wordt tijdelijk
verplaatst. Showmodellen,
B-keus en duizenden boeken
voor kiloprijzen ingekocht en
dat bepaalt de
weggeefprijzen. De nieuwste
boeken, licht beschadigd of
verkleurd, soms nog in de
originele verpakking.

**En de prijzen?
Niet te geloven, we
ruimen alles op voor
een fractie van de
oorspronkelijke prijs.**

TIP Wees er tijdig bij, want dit
wordt echt uniek en dan geldt **OP=OP**

**WEBSTER
DICTIONARY & THESAURUS**
DELUXE ENCYCLOPEDIA INTERNATIONAL EDITION
Nearly 2000 pages tome. Lots of extra's: Thumb index,
Full Color, Business & Computer & Medical Glossary.
Spelling & Quotations dictionary.
An essential addition to any home
or office. 1996 EDITION **NU 990**

 ↳ **SNUFFELHOEK** ↳ **SPROOKJESMARKT**
 ↳ **CULINAIRE CORNER** ↳ **STRIPSTRAAT**
 ↳ **BUSINESS BIBLIOTHEEK**
 ↳ **PUZZELMEKKA** ↳ **MOPPENKRAAM**
 ↳ **LITERATUUR** **LAATSTE NIEUWS 10.000 STRIPS**
 ↳ **MEDISCH** **DE BOEKENBEURS: EEN GROTE ONTDEKKING!**
 ↳ **JEUGDLAND**

HISTORISCH KADO
De geschiedenis van de Archeologie, fraai uitgevoerd in
kleur.
VOOR DE EERSTE 250 STUDENTEN
met deze waardebon op zaterdag of zondag bij de infobalie
GEHEEL GRATIS!

**DUIZENDEN TITELS
VOOR ELK VAKGEBIED O.A.:**

- MANAGEMENT**
- ECONOMICS**
- MARKETING / BIOLOGY**
- COMPUTER / TECHNICAL**
- MATHEMATICS**
- STATISTICS / CHEMISTRY**
- ENGINEERING / MEDICAL**
- ELECTRONICS**
- LABORATORY**
- PSYCHOLOGY**
- SOCIOLOGY / HISTORY**
- ANATOMY**
- ASTRONOMY / ENZ**

INFO:
03-238 17 07

**UNIEK: 4.000 M²
BOEKENFESTIJN**

**EEN KEUZE
UIT ONS
ASSORTIMENT**

- ↳ LUTGENS ESSENTIALS OF GEOLOGY 3rd.ed. **Nu 112**
- ↳ TINKER&ZAPOL CARE OF THE CRITICALLY ILL PATIENT **Nu 948**
- ↳ CHATTERJEE CARDIOLOGY ILLUSTR. Text ref. Set à 2 delen **Nu 1.328**
- ↳ HOWARD MULTI VARIABLE CALCULUS 4th.ed. **Nu 321**
- ↳ HARRISON'S PRINC. INTERNAL MEDICINE 12th.ed. Luxe Band à 2 delen Wat is het verschil? **Nu 1.138**
- ↳ STERNBERG DIAGNOSTIC SURGICAL PATHOLOGY Set à 2 delen **Nu 568**
- ↳ KOTTAK ANTHROPOLOGY EXPLORATION OF HUMAN DIVERSITY 5th.ed. **Nu 283**
- ↳ QUINN&MINTZBERG STRATEGY PROCESS **Nu 245**
- ↳ BRUN&McKANE BIOLOGY: EXPLORING LIFE **Nu 378**
- ↳ MILLER MATHEMATICAL IDEAS 6th.ed. **Nu 378**

NU OOK:
BRIGHAM - VAN HORNE - ROSS&WESTERFIELD - KOTLER

**TABER'S CYCLOPEDIA
MEDICAL DICTIONARY**
16th. illustr. ed. 2400 pag. dik met snelzoekstelsysteem.
A comprehensive resource tool. **NU 473**

**WHY PAY
MORE?**
Reserveer nu reeds deze
dagen in je agenda, want
dit mag je niet missen.
Zegt het voort!

VRIJDAG 8 MAART 10.00-21.00 UUR	ZATERDAG 9 MAART 10.00-18.00 UUR	ZONDAG 10 MAART 10.00-17.00 UUR
---	--	---

EXTRA: DONDERDAG 7 MAART VAN 10-21 UUR

**LAATSTE NIEUWS
10.000
COMPUTER
BOEKEN**

**BRABANTHAL
LEUVEN**
Bus Lijn 17 komt voor

Stuc al enkele maanden surfbaar

Naar Klapstuk kijken vanuit Frisco

More than only a homepage, zo bluft het Stuc over haar website. Wat het Stuc allemaal op het internet uitsteekt is inderdaad heel mooi. Het kunstencentrum wil een pioniersrol vervullen bij de exploratie van de nieuwe media. De goed gestoffeerde website is daarbij amper een begin. Er worden ook muziek en dansvoorstellingen live de wereld ingestuurd, en misschien zal op een mooie ochtend in oktober het internet zelfs een volwaardig nieuw luik vormen in de programmatie.

Als je op de eerste pagina van de Stuc-website terecht komt, krijg je geen hapklare agenda voorgeschoteld. Je leest enkel een paar kernwoorden, en door op eentje daarvan te klikken verzeil je haast willekeurig ergens midden in de programmatie. Het duurt dus een aantal pagina's eer de film-liefhebber bij de Kung-fu-info komt of de teaterminnaar verneemt dat de nieuwe van De Roovers nu alweer is afgelast. De website weerspiegelt zo de principes die het Stuc in haar programmatie hoog in het vaandel draagt. Ook daar is het de bedoeling dat de bezoeker de oogkleppen aflegt en zich een pad baant van film over teater naar muziek.

Biblioteek

De Stuc-website gaat dus verder dan gewoon een computerversie van de programmabrochure. Die is het uitgangspunt, maar er wordt meer geboden dan dat. De website biedt mogelijkheden die in de normale brochure niet haalbaar zijn. Er wordt veel meer informatie gegeven over de lopende voorstellingen. Als er bijvoorbeeld muzikanten komen optreden, dan kan je er wat interviews en een diskografie op naslaan en geluidsfragmenten ophalen. Je kan er fragmenten uit films — bijvoorbeeld 'The Doom Generation' — bekijken.

Over de Klapstukartiesten zijn er een honderdtal artikelen uit gespecialiseerde publicaties ingevoerd, bijvoorbeeld iets van Rudi Laermans over Meg Stuart. Aangezien ook de oude brochures na de voorstellingen raadpleegbaar blijven, zal er zo na verloop van tijd een kleine biblioteek ontstaan met informatie over artiesten die ooit het Stuc hebben aangedaan.

Ook vind je er 'links' naar andere sites die bij de programmatie van het Stuc aansluiten. Van de Klapstukpagina over Marc Ribot, kan je bijvoorbeeld naar sites over Tom Waits en Elvis Costello, mensen voor wie Ribot ooit de gevoelige snaar aansloeg.

Primeur

Voor de rest wordt er nog druk geëksperimenteerd met tal van andere mogelijkheden van de nieuwe media. De voorbije maanden zond het Stuc al live voorstellingen uit van onder meer Steve Paxton en Starfish Pool. Achteraan in de zaal wordt er dan een camera opgesteld, die rechtstreeks verbonden is met de rest van de wereld. Zoets was een primeur voor België.

En tijdens Klapstuk hebben ook drie kunstenaars een opdracht gekregen in de marge van de programmatie. Stef Franck bijvoorbeeld filmde voorstellingen van bijvoorbeeld Mehmet Sander, Meg Stuart en Steve Paxton. Die heeft beelden uit de voorstelling, beelden uit Italiaanse tuinen, geluiden en een gedicht met elkaar verweven. Zo biedt het internet ook mogelijkheden voor originele projecten.

Dat zulke projecten tot een nieuw luik van de programmatie zullen uitgroeien, behoort dus op termijn tot de mogelijkheden. Maar Herman Asselberghs denkt dat dit nog niet voor morgen is. "Deze drie mensen verzorgden gewoon een marginaal project binnen Klapstuk. We doen dit erbij, omdat we dat interessant vinden. Het heeft geen zin om je daar meteen op te smijten, je moet eerst wat experimenteren met het medium. We denken er bijvoorbeeld ook aan om een schrijver uit te nodigen. We zouden graag een kortverhaal speciaal voor de website willen, waarin de mogelijkheden van literatuur op het internet worden uitgebuit. Maar we zijn daarin niet gehaast. We vragen niet eender wie."

Het Stuc wil in ieder geval op lange termijn werken, en dat is ook de reden waarom ze een fulltime 'webmaster' in dienst hebben genomen. Konkreet bestaat er vanaf deze maand ook een Engelstalige versie van de site. "Prioritair is ook een internet-computer voor de Stucbar. We hopen dat die er vanaf volgend academiejaar komt."

Stefaan Quix, de webmaster van de Stucsite, voegt daaraan toe: "Marc Ribot en David Shea zelden het zelf al: wat hier met Fear No Fall gebeurt, dat is wereldklasse. De wereld mag dat weten. Zo hebben we tijdens Klapstuk drie voorstellingen uitgezonden op Internet. Het spreekt toch tot de verbeelding dat iemand die om twee uur 's middags op zijn kantoor in San Francisco achter zijn computer zit te werken, intussen op een tweede scherm kan genieten van een konsert van Panasonic om tien uur 's avonds hier in het Stuc. Je kan dan zien dat er worldwide een tiental mensen hiernaar zitten te kijken, van Australië tot de VS."

De website van het Stuc is zo meer dan een promotietruukje, of een affiche op computer. Asselberghs: "Die film- en klankfragmenten zijn niet bedoeld om toeschouwers te lokken. Het is volgens mij niet zo dat als je drie minuten Brötzmänn hoort, dat je dan plots gaat beslissen dat je naar het konsert gaat komen. Er bestaat niet echt een direct verband tussen de mensen die naar Stuc-voorstellingen komen en zij die de website bekijken. Het geeft wel een meerwaarde aan de hele Stuc-programmatie."

"En naast de link met het publiek, ligt hier in die wereldwijde verspreiding nog een tweede voordeel: het maakt het voor ons veel gemakkelijker om muzikanten als Marc Ribot te overtuigen om hier te komen spelen tegen een beperkte gage. Het is dus in zekere zin ook een vorm van image building naar de wereld toe. Een soort van visitekaartje. We leggen tegenwoordig ook al heel wat contacten met artiesten via e-

mail. Een bijkomende reden is dat we al jaren kunstenaars in huis halen en in ons atelier hun ding laten doen. Wanneer we die kunnen laten werken met dit medium, dan betekent dat opnieuw een meerwaarde, een bijkomend facet van het kunstencentrum."

Omgekeerd is het ook mogelijk om artiesten naar Leuven te halen op basis van wat ze op het web uitvoeren. Asselberghs: "Groepen als Future Sound of London bijvoorbeeld, die geven konserten op het internet. Als er iemand zo'n project opstart, toont die daarmee een verwante geest van het Stuc te zijn, en dat speelt mee bij onze keuze om iemand te programmeren. Maar eerst willen we de artiesten natuurlijk zelf live aan het werk zien."

En of er ook andere kunstencentra zijn met een eigen website? Quix: "Nee, er zijn wel een aantal gezelschappen, die af en toe een website hebben, maar dat is veel statischer dan onze website: die zetten daar informatie op die steeds hetzelfde blijft. De bedoeling is hier veel meer promotioneel: als ze hun visitekaartje geven aan iemand in de VS bijvoorbeeld, dan staat daar hun website-adres op, waarop de geïnteresseerde dan eens wat meer informatie kan gaan opdoen."

Termijn

Asselberghs: "De meeste kunstencentra hebben wel een website met gewoon hun programmatie erop en een telefoonnummer voor verdere informatie. Ook platenlabels hebben wel lijsten met uitvoerige informatie over de muziekgroepen en de cd's die ze uitbrengen op het Internet, maar die worden niet uitgewerkt zoals wij dat doen. Verder bestaan er ook sites van eenmalige projecten zoals 'Open stad' van de Beurschouwbouwing in Brussel, maar dat is maar tijdelijk. Het Stuc daarentegen probeert op lange termijn iets kwalitatiefs te presenteren dat regelmatig aangepast en verder uitgewerkt wordt."

Joris Janssens
Tom Michielsens

Check it out on
<http://www.stuc.kuleuven.ac.be/stuc>

Het elektronisch monitaraat en nog veel meer

Kotnet start reeds volgend academiejaar

Vanaf volgend academiejaar start in twee residenties van Studentenwijk Arenberg de pilotversie van het zogenaamde 'Kotnet', een project dat een 120-tal studenten de kans moet bieden om de voordelen te proeven van een aansluiting op Kulnet en dus ook op Internet. Het project kadert in een ruimer plan dat rektor Oosterlinck in november 1995 reeds aankondigde, om aan heel de studentengemeenschap onderwijs te verstreken via de informatiesnelweg. Volgens René Florizoone, directeur van het Universitair Rekencentrum (URC), zal dit vermoedelijk reeds het geval zijn na één jaar proefdraaien.

In leite komt het concept van het hele Kotnet neer op een logische uitbreiding van het wereldwijde Internet naar het intieme nest van de individuele student, hier dus met de technische en financiële ondersteuning vanuit de universiteit. De belangrijkste doelstelling ervan zou zijn om de bestaande infrastructuur, die op dit ogenblik het academisch personeel reeds bijstaat in haar onderzoeksactiviteiten, ook tot nut te maken maken op het vlak van onderwijs.

Technisch gezien is het hele opzet op twee manieren realiseerbaar. Een eerste mogelijkheid is om de computers in studentenhuisen, zowel partikuliere als universitaire, aan te sluiten op het kabelnetwerk. Aangezien de verbinding van dit net met het Kulnet nog onderwerp is van uitvoerige

onderhandelingen tussen de universiteit en Radio Public, de kabelmaatschappij voor de regio Leuven, zal deze vorm van connectiviteit waarschijnlijk nog wel enkele jaren op zich laten wachten. Wil men sneller met het project van start gaan — en volgens Florizoone zou dat vermoedelijk zelfs al in academiejaar 1997-1998 zijn —, dan zal men deze kinderziekten moeten omzeilen door gebruik te maken van het 'inbelsysteem', zoals reeds van toepassing op de diverse fakulteiten. De PC's worden hierbij door middel van een modem gelinkt aan het telefoonnetwerk, waarlangs de gebruiker 'inbelt' bij een zogenaamde 'server'-computer die dan de uiteindelijke verbinding met Kulnet verzorgt.

Routers

Dan nog zouden heel wat problemen van financiële en praktische aard de kop op steken. In dit verband haalt Florizoone vooral het gebrek aan competente mensen aan. Op technologisch vlak vormt de eventuele toepassing van draadloze communicatie, zoals bijvoorbeeld de satellietverbinding bij GSM-gebruik en het tweerichtingsverkeer op de kabel, een discussiepunt. Momenteel houdt een werkgroep onder het voorzitterschap van prof. Van De Capelle zich bezig met de uitwerking van concrete voorstellen en adviezen naar de academische overheid toe, ongeacht de financiële kant van de zaak. Dit laatste zou dan weer verzorgd worden door het federaal ministerie van Wetenschapsbeleid.

Intussen staat het vast dat vanaf 19 oktober 1996 twee woonblokken van Studentenwijk Arenberg, ook wel Cité genoemd (bij het sportkot), bij wijze van proef uitgerust worden met de nodige bekabeling om vervolgens verbonden te worden met de routers of aansluitingspunten van het Kulnet. Men koos voor deze residenties, omdat hier een heel aantal studenten van eksakte wetenschappen gehuisvest zijn die zelf reeds over een PC beschikken. Hoe deze kwestie — het feit dat niet iedereen een PC op kot heeft en hiertoe ook niet verplicht kan worden — in de uiteindelijke uitvoering van het grootse plan gaat opgelost worden, wist ook Florizoone niet meteen te vertellen.

De meest voor de hand liggende toepassing van het Kotnet ligt uiteraard in het gebruik van e-mail als een elektronisch monitaraat: wanneer een student bij het studeren van een cursus op een probleem of een vraag stuit, kan deze meteen contact opnemen met de 'slimste van de klas', een assistent of zelfs de prof zake. Daarnaast kan hij of zij opdrachten voor oefeningen ontvangen, deze uitvoeren en de resultaten ervan in een rapport uitkicken en terugsturen ter verbetering. Tesisstudenten zullen niet meer naar een biblioteek moeten stappen om de vereiste opzoekingen te verrichten en kunnen zich verder bedienen van een schat aan andere informatiebronnen op het Internet.

Ook het multimediale karakter van de information highway, waar Kulnet maar

volg op p. 10

HET DEBAT

DE CROO vs TOBACK

Woensdag 28 februari '96

Grote Aula - Maria Theresiacollege, Hogeschoolplein Leuven

Moderator: Siegfried Bracke (BRTN)

Toegang: Leden gratis
Niet-leden 50 BEF
Organisatie: Jong Socialisten Leuven i.s.m. CSC 'Wormingswerk

Paraat met lijf en leden

Op het Centrum voor Klinische Farmakologie in Gasthuisberg onderwerpen zich jaarlijks een honderdtal studenten aan medische proeven. Daarbij gaat het vooral om het uittesten van nieuwe geneesmiddelen op mensen. Na laboratoriumproeven en proefnemingen op dieren, zijn gezonde mensen de eerste menselijke proefkonijnen. Als die tests met succes zijn afgelegd, worden de medicijnen voor het eerst getest op patiënten. En worden de proefkonijnen uitbetaald.

"De idee achter klinisch onderzoek kan omschreven worden als de wetenschappelijke en etische verplichting die de mens heeft tegenover zichzelf en zijn medeburgers, om via onderzoek en het ontwikkelen van een steeds betere methodologie van onderzoek, de relatieve veiligheid of onveiligheid, de werkzaamheid of onwerkzaamheid van oude en nieuwe geneesmiddelen met de grootst mogelijke zekerheid aan te tonen" zegt professor De Schepper, verantwoordelijk voor het Centrum Klinische Farmakologie.

De wetgeving omtrent dit klinisch onderzoek kwam er langs de historische wegen van de geleidelijkheid. De eerste moderne wetgeving kwam in een stroomversnelling terecht door enkele ongelukken. Het bekendste geval is het talidomide-drama (1958-1961), beter bekend als Sofienon-schandaal, dat aanleiding was voor de eis tot meer toksiteitsonderzoek en tot de verplichting voor het bewijs van werkzaamheid van het geneesmiddel. Argumentaties gebaseerd op atesten, op enkele case-reports en ander ongecontroleerd open onderzoek wordt na 1969 nog nauwelijks aanvaard als bewijs van werkzaamheid en veiligheid.

De stimulans voor studenten om aan de proeven deel te nemen, is in de meeste gevallen niet het idealisme om de medische wetenschap een handje toe te steken — hoewel de meeste vrijwilligers studenten geneeskunde zijn — maar wel de adequate bedragen die door het Centrum Klinische Farmakologie betaald worden. Zo'n bedrag wordt berekend in functie van de geïnvesteerde tijd, de gemaakte kosten en de geleverde inspanningen voor de testen. De vergoedingen variëren van 1.000, over gemiddeld 5 à 7.000, tot een maximum van om en rond de 30.000 Belgische frank. Voor een proef die langer dan veertien dagen duurt, waarbij dagelijks minimum een uurje op Gasthuisberg moet worden doorgebracht, dagelijks bloed wordt afgenomen en een gekontroleerd dieet moet worden gevolgd, wordt al gauw meer dan twintigduizend frank betaald.

Risico- of bibbergeld wordt daarin

nooit ingerekend, omdat de proeven zeer goed opgevolgd worden en de resultaten dagelijks gecontroleerd. Vooraf worden van iedere deelnemer de medische parameters — Elektrokardiogram (EKG), bloedwaarden, gewicht en dergelijke — zorgvuldig nagetrokken. Die parameters worden gedurende de studie nauwgezet gemonitord, en als er onverwachte veranderingen worden vastgesteld, wordt de studie stopgezet. De deelnemers worden vooraf ook duidelijk geïnformeerd over de voor- en nadelen van de test. Gekende kleinere bijwerkingen of ongemakken zoals buik- of hoofdpijn kunnen dan ook reeds ingekalkuleerd worden voordat het akkoord tot deelname aan de proef ondertekend wordt.

Etiek

Er moet immers enorm goed opgelet worden, want de juridische regeling van dit onderzoek is niet altijd even duidelijk. "Gezonde vrijwilligers krijgen immers een stof toegediend waarvan de schadelijkheid, noch de werkzaamheid als zodanig vaststaan. Dergelijke proeven kunnen dus beantwoorden aan de diverse kwalificaties van 'opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen', aldus professor Nys van het Centrum Biomedische Etiek en Recht (CBER) op een temadag over klinische studies op 24 maart 1995. Om de risico's zoveel mogelijk te beperken, moeten de experimenten — naast de dagelijkse opvolging van de deelnemers — ook worden voorgelegd aan een onafhankelijke etische commissie. Deze commissies zijn gebonden door de Verklaring van Helsinki, waarin de voorwaarden voor medische proeven op mensen duidelijk, en uniform voor de hele wereld, worden beschreven.

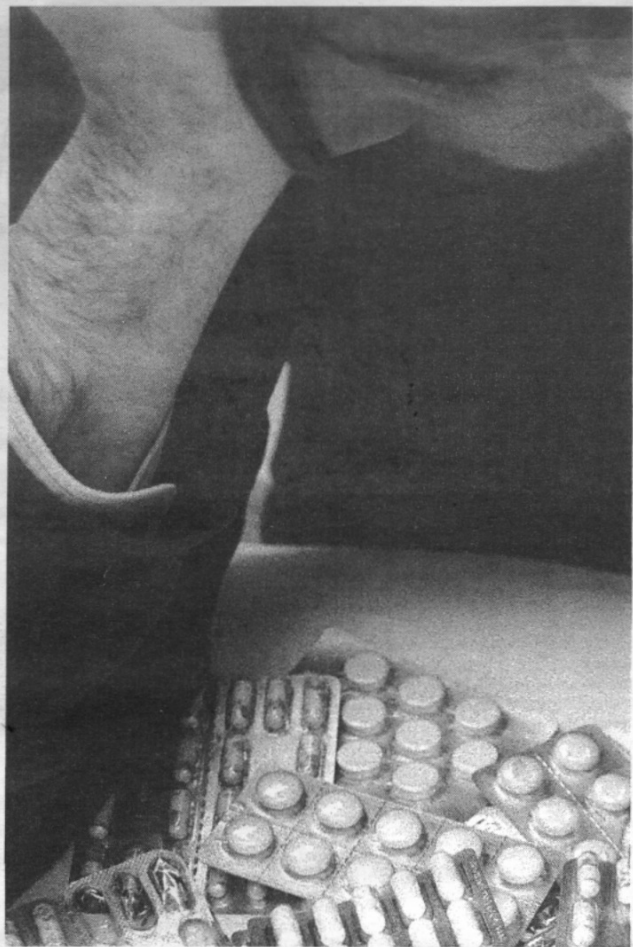
In België alleen al zijn er 119 etische commissies, en die kunnen volgens professor Schotsmans (CBER) opgedeeld worden in twee grote groepen. Wanneer het gaat over de etische problemen die opgeroepen worden door de klinische praktijk in het ziekenhuis, spreken we over een 'begeleidings- of bezinningscommissie'. Van een andere aard is de etische evaluatie van onderzoeksprotokollen voor medische experimenten met mensen, en dan spreken we van een 'toetsingscommissie'. De problemen bij proeven op mensen stellen zich vooral rond twee kernvragen: hoe krijgt men de toestemming van de proefpersoon, en hoe berekent men de risico's van het voorgestelde onderzoek. Ziedaar de taken van de Commissies Medische Etiek.

Dat het juridisch echter niet zo'n vaart loopt met de medische experimenten is vooral te danken aan de goede opvolging van de diverse stappen in het onderzoek. Bewijs daarvan is dat, wereldwijd, praktisch nooit ongevallen gebeuren bij medische

van het hele project. De vraag is echter of de studenten op Cité en bij uitbreiding na de proefperiode ook de hele studentengemeenschap niet méér zal gaan genieten van de sex, drugs en rock&roll die met het Kotnet eveneens binnen handbereik komen, dan van de oorspronkelijk bedoelde onderwijsfaciliteiten. René Florizoone stelt dat dit nooit volledig controleerbaar zal zijn. Wel zullen de deelnemende studenten een document moeten ondertekenen waarbij ze verklaren af te zien van exploitatie van de hen geboden infrastructuur met de bedoeling winst te maken.

"In principe zal alles kunnen wat we nu reeds in de PC-klassen toelaten. Er zal dus bijvoorbeeld geen beperking van het aantal surfuren worden voorzien. Maar het spreekt voor zich dat alles wat in strijd is met de hogere waarden van de KU Leuven en wat we nergens toelaten, ook bij het gebruik van Kotnet niet kan. Geen handel drijven, geen porno, geen racistische uitspattingen, enzovoort."

Tom Michielsens

Poep in je hoofd

(foto Filip Gysemans)

experimenten. Als dat toch zou gebeuren, is er nog altijd de zekerheid van een goede verzekering.

Voorafgaand aan het geneesmiddelenonderzoek op de mens, wordt er uitvoerig onderzoek verricht in laboratoria en op proefdieren. Deze onderzoeken zijn bij wet vastgelegd en moeten dus ook voorgelegd worden aan het Ministerie van Volksgezondheid bij het indienen van het registratie-dossier. Voor de eerste toediening aan de mens, zijn studenten de ideale bevolkingsgroep. Doorgaans zijn ze immers jong en gezond, kunnen tegen een stootje en kunnen veel tijd vrijmaken.

Placebo

Daarbij wordt vooral een beroep gedaan op de mannelijke studentenpopulatie. Voor onderzoek op vrouwen zit men met het probleem dat een potentiële zwangerschap uitgesloten moet kunnen worden. Aangezien het meest gebruikte anticonceptivum nog steeds de pil is en er tijdens de meeste experimenten geen andere dan de geteste geneesmiddelen ingenomen mogen worden, vallen de meeste vrouwelijke kandidaten dus sowieso uit de boot. Meer en meer wordt er echter naar gestreefd om ook vrouwen te laten deelnemen aan de tests, en soms moet dat ook. Vaak is het

een kwestie van aandringen bij de sponsor. In de latere tests op patiënten betreft men natuurlijk altijd vrouwen in het onderzoek.

Testen op gezonde proefpersonen zijn noodzakelijk omdat men zo te weten komt hoe een gezond menselijk gestel reageert op de toegediende stoffen en kan men later de afwijkingen of reacties opsporen bij een zieke. Om de invloed van het product met een aan honderd procent grenzende zekerheid te kunnen vaststellen, wordt 'gerandomiseerd': de proefpersonen worden willekeurig in een groep ingedeeld, waarbij door het toeval eventueel sturende variabelen uitgeschakeld worden. Onder de proefpersonen zijn er een aantal die het echte produkt en een aantal die placebo's (stof die uiterlijk en in smaak geheel overeenkomt met het geneesmiddel, maar geen werkzame bestanddelen bevat) innemen. Daarnaast wordt 'dubbelblind' gewerkt: zells de onderzoekende arts beschikt niet over een te raadplegen randomisatielijst, zodat ook hij niet weet welke proefpersoon wat slikt. Enkel de statistische dienst die de gegevens verwerkt beschikt dan over die gegevens. Dit alles is noodzakelijk om willekeur en vooroordelen te vermijden. Waren alle vooroordelen maar zo gemakkelijk uit te roeien.

Peter Roelens

Kotnet

vervolg van p. 9

een deel van is, biedt ongekende perspectieven. Nu reeds lopen op diverse departementen van de KU Leuven een aantal programma's die gebruik maken van een interactieve site op het net. Een voorbeeld hiervan is het project van het Leuven Instituut voor Nieuwe Onderwijsvormen (Linov), waarbij onder leiding van professor Van der Perre een interactieve cursus biomechanika wordt ontwikkeld. De student die dit vak zou volgen, zou bijvoorbeeld de wonderen der metaalmoeheid kunnen ontdekken in een virtueel labo: na verbinding met de bewuste 'site', kan hij op zijn PC-scherm het effect nagaan van een bepaalde kracht op een vooraf gekozen soort metaal. Verder zou er ook gewerkt worden aan een alomvattend standaardpakket voor het vak statistiek, dat uiteindelijk operatief zou worden in alle richtingen.

Tot zover de prestigieuze doelstellingen

Gentse studenten krijgen 'Krotnet'

Naar analogie van de plannen die men hier in Leuven koestert, zou vanaf één oktober 1996 ook de universitaire Home Astrid aan de RU Gent bij wijze van proef toegang krijgen tot cyberspace. Dat meldt ons het Gentse studentenblad 'Schamper'. Het initiatief, onder de zelfrelativerende naam 'krotnet', gaat hier echter niet uit van de academische overheid, maar van Vincent Willems, een ongetwijfeld vlijtige student burgerlijk ingenieur bouwkunde. Toch zal het de RU Gent zijn die de nodige financiën gaat ophoesten en uiteindelijk zal instaan

voor de verwezenlijking van het project. Overigens dient worden opgemerkt dat ook de KU Leuven zeker niet baanbrekend is met haar eigenste Kotnet. Heel wat prestigieuze Amerikaanse universiteiten zoals Princeton, Caltech, Harvard en Stanford begonnen reeds in 1990 met de aanbouw van zogenaamde 'Dormatory Student Networks' op hun campus. Ook in Amsterdam loopt reeds enige tijd een gelijkaardig project, waarbij studenten in de mogelijkheid worden gesteld om zich aan te sluiten op internet. (tm)

“Allicht dat alle heroïneverslaafden ooit begonnen zijn met cannabis. Ze zijn ook allemaal begonnen met melk uit de moederborst”

De jongste maanden kwam het softdrugdebat in een stroomversnelling. Voorlopig willen de meerderheidspartijen nog niet weten van een eventuele legalisering van softdrugs, maar hier en daar vertoont het front toch barsten. Verschillende politici maakten hun plannen bekend om een wetsvoorstel in te dienen dat het strenge verbod moet versoepelen. Meest concreet is het wetsvoorstel van PS-volksvertegenwoordiger Patrick Moriau. Veto zocht de man op in zijn thuishaven, het grauwe Borinagedorp Chapelle-les-Herlaimont.

Moriau werd eerder per ongeluk burgemeester in Chapelle. Burgemeester wordt je immers niet voor je plezier in een streek waar veertig procent van de actieve bevolking werkloos is. Maar Moriau weet er zich op zijn eigenzinnige wijze best doorheen te slaan. Ook als nieuw volksvertegenwoordiger wist hij de aandacht te trekken met zijn voorstel om softdrugs te 'depenalisieren', dat wil zeggen uit de strafrechtelijke sfeer weg te halen.

Patrick Moriau: «In het regeerprogramma staat dat de depenalisering van softdrugs geen oplossing biedt. Toen ik volksvertegenwoordiger werd heb ik duidelijk gezegd dat zo'n probleem niet met één zinnetje kon afgedaan worden. Dus wilde ik het debat heropenen in de schoot van het parlement. Mijn eerste doel heb ik al bereikt. Er is een commissie opgericht die zich beraadt over het probleem van de drugsverslaving en de mogelijke depenalisering van softdrugs.»

Veto: Moet zo'n commissie niet juist een parlementair debat vermijden?

Moriau: «Neen, achteraf zal er zeker een kamerdebat volgen. Het is mijn overtuiging dat de repressiepolitiek tegen drugs heeft gefaald. Men heeft nooit zoveel geld gestoken in de strijd tegen drugs en men heeft nooit zoveel verslaafden gekend. Dus vraag ik me af of er geen andere aanpak denkbaar is. Kijk naar Nederland. Het klinkt tegenwoordig goed om te zeggen dat het Nederlandse drugsbeleid een mislukking is. Wel, in Nederland rookt elf procent van de bevolking cannabis. In Frankrijk, bekend om zijn strenge repressiepolitiek, tien procent. Geen groot verschil, dus. Wat meer is: in Nederland zijn er 0,15 procent heroïneverslaafden, in Frankrijk het dubbele: 0,28 procent. In Holland zijn daarenboven 'slechts' elf procent van de verslaafden ook seropositief, bij onze zuiderburen is dat een kwart... Wat gezondheidszorg betreft kan depenalisering dus een positief effect hebben.»

Abortus

Veto: Denkt u met de depenalisering ook iets te kunnen verhelpen aan het kriminaliteitsprobleem?

Moriau: «Dat zou getuigen van een beetje veel ambitie. Misschien dat de criminaliteit wel daalt, maar het is niet altijd zo dat softdrugs aanzetten tot criminaliteit. Alleen zij die in het geniep moeten roken en hun geld op klandestiene wijze moeten verzamelen, komen tot misdadige praktijken. Ik ken een jongen die achtien was toen hij de gevangenis in vloog voor diefstal. Hij was uit stelen gegaan omdat hij thuis geen geld durfde te vragen om een joint te roken. Maar in de gevangenis dealt men geen cannabis, hé. Nu zit hij er nog steeds, als heroïneverslaafde. Als zo een gevallen in de toekomst kunnen vermeden worden zal mijn wetsvoorstel zin gehad hebben. Abbé Pierre heeft gezegd dat als de wet mensen verhindert waardig te leven het die wet is die ille-

gaal is. Welnu, ik zeg dat de huidige wet op verdovende middelen de mensen verhindert waardig te leven.»

Veto: Depenalisering is wel geen legalisering.

Moriau: «Als je ziet welke reacties mijn voorstel nu al ontlokt, denk ik dat je beter niet te overhaast te werk gaat. In de politiek moet je stap voor stap gaan. Vande Lanotte beweert dat ik niet weet waarover ik spreek en hij wel want hij heeft in zijn jeugd een joint gerookt. Wat een belachelijk argument. Alsof Roger Lallemand eerst een abortus had moeten ondergaan alvorens zijn wetsvoorstel in te mogen dienen. Voltaire zei al: "De weg naar het gelijk is lang, want de wortels van de voordelen zitten diep in de grond."»

mijs inziens in de eerste plaats een electoraal fenomeen. De CVP en de SP zijn op zoek naar de kiezers van het Vlaams Blok. Maar ekstreemrechts zal altijd een zondebok vinden. Vandaag zijn het de vluchtelingen; morgen de andere buitenlanders, overmorgen de migranten met een Belgische nationaliteit of de progressieve krachten.»

«Om het met François Mitterand te zeggen: "In de politiek moet je niet alleen gelijk hebben, je moet ook gelijk hebben op het goede moment." De legalisering van softdrugs komt er. Binnen twee, vijf of tien jaar, maar komen doet ze. Als men de controle liever uit handen geeft, moet men dus maar afwachten. Zelf verkies ik een openbare controle boven een situatie waarin en-

iets anders aan: harddrugs. Het komt er niet op aan het verband tussen softdrugs en harddrugs te verbreken.»

«Waarom kan ik hier geen openbare instelling oprichten waar cannabis geteeld en verkocht wordt? Ik creëer er nog werkgelegenheid mee bij de koop toe. In een streek waar veertig procent van de bevolking werkloos is, moet je dat voorstel niet zomaar weglaghen.»

Veto: Drugs zijn voor u een kwestie van gezondheidszorg en niet van justitie.

Moriau: «Sinds mensenheugenis is de mens op zoek naar een medicijn voor het 'mal d' être'. en hij heeft nog altijd geen afdoende geneesmiddel gevonden. Cannabis is bijlange niet het grootste probleem wat dat betreft. De medicijnverslaving bij vele volwassenen weegt heel wat zwaarder op de samenleving. Maar wat ik niet begrijp is dat een gebruiker van cannabis, dat van alle verdovingsmiddelen het minst schadelijk is, voor deze samenleving een crimineel is.»

Saadeldin

«Het getuigt van een hypokriete moraal. We beschuldigen Nederland van laksheid, maar zelf onderhouden we wel vriendschappelijke betrekkingen met een land als Marokko, dat zijn vreemde deviezen in de eerste plaats haalt uit drugshandel. Frankrijk fulmineert tegen het Nederlandse drugsbeleid, maar heeft wel zonet een wapenkontraat getekend met Pakistan, een land waarvan het regime steunt op de drugstrafiek. Dat is de totale schijnheiligheid.»

Veto: Eén van argumenten tegen legalisering is de zogenaamde steppingstonetheorie. Wie begint met softdrugs, zal sneller geneigd zijn naar harddrugs over te schakelen.

Moriau: «Allicht dat alle heroïneverslaafden ooit begonnen zijn met cannabis. Ze zijn ook allemaal begonnen met melk uit de moederborst. Uiteraard is het zo dat ik als roker sneller geneigd zal zijn eens een joint te proberen. Het gaat immers om hetzelfde soort gedrag. Als ik bier drink, zal ik wel eens iets zwaarders willen. Maar daarom verbieden we toch geen bier of sigaretten?»

Veto: Als softdrugs gelegaliseerd zijn, is de lol er af en zullen jongeren op zoek naar kicks naar zwaardere spullen grijpen.

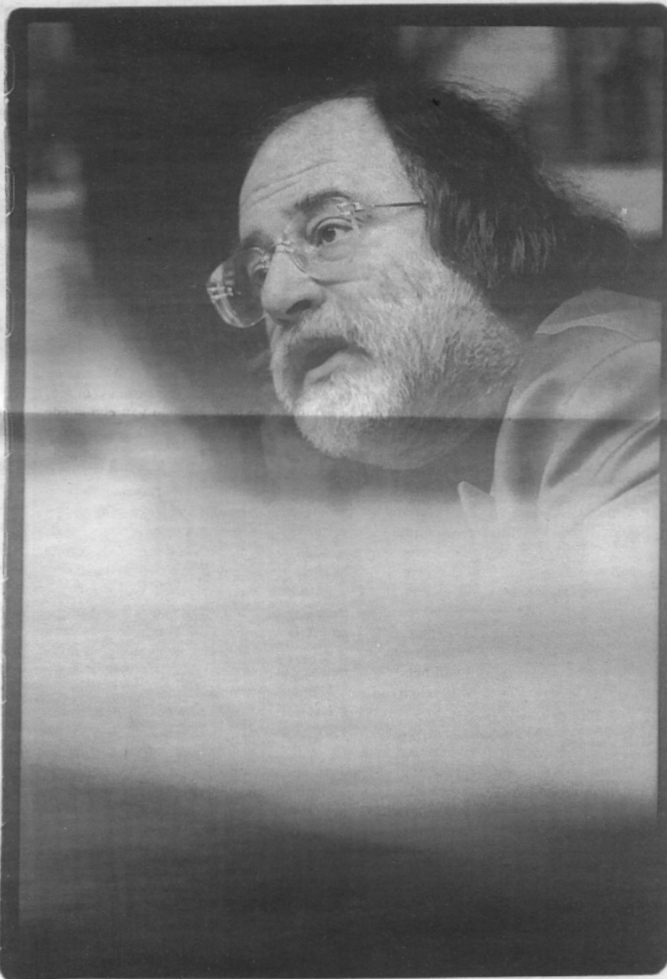
Moriau: «Nog zo'n argument dat kant noch wal raakt. Het Vlaams Blok mag niet gedialyseerd worden, want anders worden de kiezers er door aangetrokken. Softdrugs moeten dan weer gedialyseerd worden omdat anders iedereen joints begint te roken. Waar zit hier de logica? Het is toch niet omdat bier toegelaten is, dat jongeren cannabis roken. Lijm is niet verboden en toch zijn er die lijm snuiven.»

Veto: Een recent rapport wees uit dat in Nederland het aantal softdruggebruikers in vijf jaar tijd verdrievoudigd is.

Moriau: «Hier is het gebruik in vijf jaar tijd wellicht vertienvoudigd. Maar daarvan heeft men geen cijfers omdat het softdruggebruik hier nog in de illegaliteit zit. Er heerst hier nog een sterke sociale druk, vooral in Vlaanderen. Jongeren durven, zelfs anoniem, nog altijd niet te zeggen dat ze wel eens een jointje roken. Alsof het een doodzonde is.»

Veto: Heeft u het geval Kim Saadeldin gevolgd.
Moriau: «Die jongeman die in Mol gestorven is. Hij is spijtig genoeg het bewijs dat de repressiepolitiek averechts werkt. Als men mijn voorstel aanvaardt, zal zo iets niet meer gebeuren. Zo simpel ligt dat.»

Annie Deckx
Barth Eeckhout

Een beetje wit onder de neus

(foto Philip De Keyser)

«De strijd voor depenalisering vertoont veel gelijkenissen met de strijd voor legalisering van abortus. Het argument daarbij was dat eens abortus toegestaan zou zijn ieder meisje een abortus zou plegen. Zo denkt men nu ook over de legalisering van softdrugs. Ook het politie-apparaat werkt met verschillende maten en gewichten. Op sommige plaatsen vervolgt het parket elk drugsdelikt, op andere plekken wordt er al eens iets door de vingers gezien.»

Veto: Een crisissituatie, zoals we die nu kennen, leidt toch eerder tot behoudsgezindheid dan tot progressiviteit. Vandaar de huidige terugkeer van het moralisme in de politiek.

Moriau: «Die nieuwe behoudsgezindheid speelt vooral in Vlaanderen blijkbaar. Het is

kelen aan de top misbruik maken van de miserie van anderen.»

Veto: Hoe wil u die openbare controle organiseren?

Moriau: «Depenaliseren wil in de eerste plaats zeggen dat het gebruik van softdrugs geen misdrijf meer is. Ten tweede moet men een systeem vinden dat de handel in softdrugs toelaat onder openbare controle. Dat is het grootste verschil met Nederland. Ook daar is er geen wettelijke depenalisering, alleen een feitelijke. Maar je merkt dan dat de mafia een groot deel van de coffeshops heeft opgekocht om er harddrugs te verhandelen. Op een gegeven moment zeggen ze tegen hun klanten dat er geen cannabis meer is en ze bieden hun

Mutsen, violen en zonnebrillen

voor de veertiende maal organiseerde de Landbouwkring (LBK) hun traditionele Interfakultair Songfestival, waarop acht studentenkringen elkaar bestrijden, enkel bewapend met gevaarlijk ogende basgitaristen en egotrippende zangers. De aanwezige muzikale gladiatoren werden geacht buiten een eigen repertoire iedereen te verblijden met een versie van onze kleurloze kindervriend Michael Jackson's 'Beat It'. Als extra publiekstrekker werd de presentatie verzorgd door Wim Weetjens van Studio Brussel die, afgaande op de talloze aansporingen aan het publiek om nog een pint te drinken, juist in het bezit was gekomen van een portfolio met Interbrew-aandelen. Hopelijk volstaan de opbrengsten om hem te voorzien van een schriftelijke cursus 'Hoe presenteren?'.

Ondanks de belofte dat het gebeuren dit jaar op tijd zou beginnen, begon het hele sirkus een half uur te laat. Best leuk voor de mensen die een half uur te vroeg arriveerden: ze kregen ruimschoots de tijd om het boeiende interieur van de Corso (lang niet meer gezien trouwens) te bewonderen. Net zoals elk jaar streeden de groepen om de titel van winnaar, en de daarbijhorende bronzen wisseltrofee van beeldhouwer Bellefroid. Bovendien mogen de winnaars volgend jaar een optreden of twee weggeven op het 'Student Welcome Happening' en op Bloedserius. Om niemand met lege handen naar huis te laten vertrekken werden er in een negental andere categorieën microfoons en andere prijzen uitgedeeld. De studentenjury bestond zoals altijd uit de pressessen van de vertegenwoordigde fakulteiten. Daarnaast was er een 'professionele' jury bestaande uit Weetjens, Stefan Akkermans en allerlei afgevaardigden van de sponsorende muziekhandels.

Het startschot werd gegeven door de favorieten van Medica, 'Kriek van 't Vat', die de zaaltemperatuur even met twintig graden verhoogden door hun dynamische stage-act. De groep zette op een degelijke wijze een aantal covers neer, waaronder de uitschieter 'Like a Rolling Stone', een Dylan-nummer dat, verbazend genoeg, beter klonk dan het origineel. Zeker het vermelden waard was de transtalige versie van 'Beat It' die door de mannen van Medica werd gebracht. De groep werd dan ook terecht winnaar van de prijs van de studentenjury. Daarnaast ontvingen de bassist en keyboardspeler elk een microfoon voor bevezelen diensten.

Muppets

Met een zekere ontzetting kon men in het programmaboekje lezen dat het tweede groepje, zijn oorsprong vindend bij Klio, een varia aan stijlen zou spelen. Maar stijlwisselingen, grappige geluiden en een flamencoversie van het verplichte nummer kon 'Bruno & the Bananas' niet redden. Ongetwijfeld leek het voornemen om een groep te vormen wel een goed idee om drie uur 's morgens in de fakbar, maar spijtig genoeg was het geheel ongeveer even onderhoudend als een Teleackkursus 'Handpoppensfabrikatie in de negentiende eeuw'.

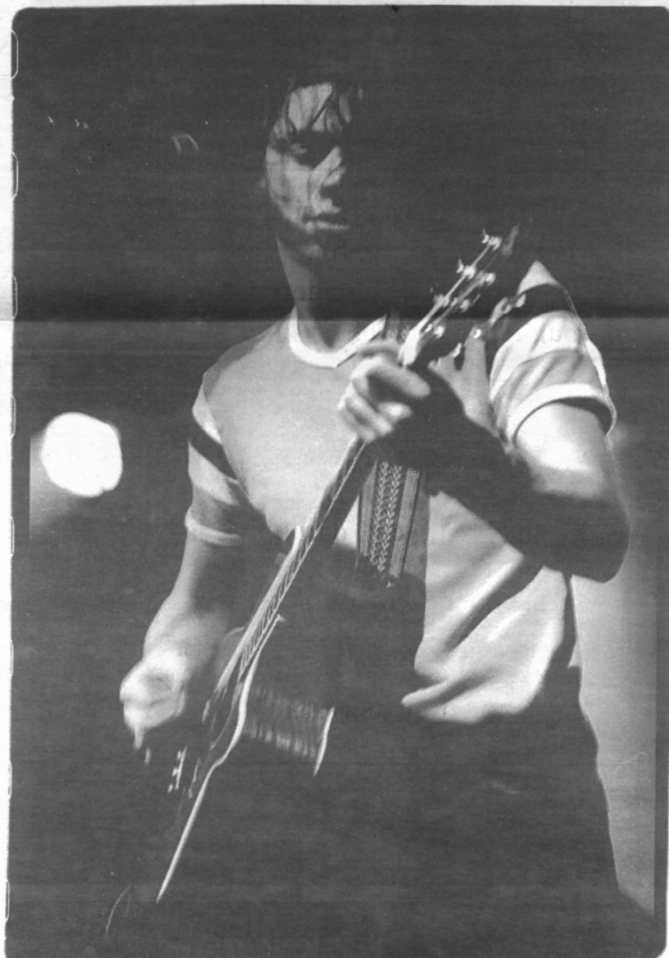
Een positieve wending kwam er met 'Great Growned Eye', ingestuurd door de rode dwerg onder de fakulteiten, logopedie. Heel even werd de drang om de zaal te verlaten zeer groot toen Els, de preses van de desbetreffende kring, haar inleiding gaf die kwa coherentie op gelijke voet stond met

het partijmanifest van de WOW. Gelukkig werd alles gered door de dames en heer in kwestie die waarschijnlijk de origineelste set van de avond neerplantten. Hun intimistische stijl had wel iets REM-achtigs en door het voortreffelijke vioolgebruik en een okkasionale interventie van de saksofoon overstegen ze geregeld de middenmoot.

De interesse van het publiek was echter niet enorm en in vergelijking met de andere groepen die vrijwel allemaal met een paar stevige covers van start gingen bracht hun akoestische stijl niet echt veel ambiance in de keet. Niettemin was het onterecht dat ze enkel voor hun vioolspel een vermelding kregen en voor de rest ergens achteraan in het klassement strandden.

Rally

Als iemand ooit een boekje wil schrijven over 'Welke covers kiezen om het publiek dol te krijgen' dan moeten ze te rade gaan bij 'Silly Cone'. De mannen ramden

Breaking down the barriers like Sonic Youth

(foto Philip De Keyser)

en beukten hun weg door 'Creep' van Radiohead, met een ongelooflijke vokale prestatie die op een enorme bijval van de aanwezigen kon rekenen. Daarna kregen we even foutloze versies van 'Disarm' (Smashing Pumpkins), 'I alone' van Live en 'Alive' van Pearl Jam te horen, maar ook hun eigen nummer beloofde dat ze wat meer in hun mars hadden dan de eerste de beste fanfare. Vooral het feit dat ze zo vriendelijk waren 'Beat It' instrumentaal te spelen en

dubbele terroristische aanval: niet alleen Weetjens probeerde geestig te wezen maar daarbij was de preses van LBK duidelijk zijn best aan het doen om de biergod van zijn troon te stoten. Eens het gevaar dat het hele Songfestival door de aanwezige LBK'ers als een persoonlijke uitnodiging tot een kants werd beschouwd was geweken, mocht 'Five Plastique Bags' ook eens op het podium iets doen. De Landbouwkring wou blijkbaar eens hun eigen festival winnen en

De Acco-boekenmeter

! Speciaal prijsje !

de zanglijn zo te laten was een gigantische opluchting. Omdat ze toch maar teerden op enkele succesvolle covers was het niet abnormaal dat ze geen van de grotere prijzen in ontvangst mochten nemen maar zowel Steven de drummer als Bart de zanger konden een microfoon op het podium gaan halen.

Als aankondiging voor het volgende groepje mocht iedereen genieten van een

had daarom dan ook een reusachtig contingent supporters bij. Niet dat het nodig was, want het dynamische viertal speelde in een tot leven brengend tempo de pannen van het dak. Een groep die besluit iets van de Pixies te spelen kan zowieso weinig verkeerddoen op een studentenevenement. Als enige vergrijp kan de heren toch wel een tekort aan inhoud verweten worden maar gezien het aantal bloeddorstige fans had de jury geen keuze dan wel de trofee te overhandigen.

En blijkbaar kon het vanaf dan enkel in een draffe bergaf gaan. Over 'Erektie' van Psychologie valt weinig opmerkelijks te zeggen, behalve te bevestigen dat ze bestaan. De gitarist ging wel lopen met de titel 'Beste Gitarist', al kon deze beslissing van de jury niet op veel sympathie rekenen van het publiek. Meer repeteren en vooral harder blazen op de saksofoon is de boodschap.

Penetratie

'Black-in-tension' (sterke woordspeling) kwam van richting VTK afgewaaid. De troepen van VTK in de zaal konden hun hormonen amper bedwingen bij het zien van de vioolspeler alhoewel het nooit echt duidelijk was waarvoor ze precies aan het juichen waren. Zeker niet voor het vioolspel, want dat was dankzij de geluidsmensen niet te horen. De grootste verdienste van 'Black-in-tension' was dat ze het verplichte nummer kort hielden. Zij kregen ook de grote eer van de 'professional' jury om de achtste en laatste plaats te bezetten.

Het afsluitend groepje, 'De Daltons', kwam van het Lemmensinstituut: hun groepsnaam deed al vrezen voor een chronisch gebrek aan originaliteit en deze angst werd dan ook slechts ten dele verdriven. Hun grootste troef was ongetwijfeld het feit dat zij hun instrumenten beheersten. De bezetting was wel door ziekte teruggebracht op twee personen die zich bedienenden van akoestische gitaren, niet dat dat hun tegengesteld om een paar goedgespeelde nummers in de strot te duwen. Zij speelden als enigen een ballad en het was dan ook niet verrassend dat zij hiervoor de balladprijs wonnen. Ook hun tweestemmige zanglijnen waren goed voor een microfoon, en de pro's beloonden hun verder nog met een tweede plaats.

Net zoals vorig jaar duurde het een eeuwigheid alvorens de jury een beslissing had genomen en daarom had de organisatie, waarschijnlijk met de beste bedoelingen, besloten nog een groepje te laten spelen. 'The Camelions' zijn misschien wel zeer kompetent maar na acht groepen was het in de Corso toch wel een paar uur te laat en veertig graden te heet geworden, en het was dan ook een echte marteling om nog een groepje te moeten beluisteren met een playlist van veertien nummers. Maar dat en de onhandigheid van de geluidsmensen terzijde, heeft LBK toch alweer getoond dat het songfestival een klassieker blijft in het Leuvense studentenleven.

Jamie Biesemans

Peter Van Kraaij regisseert Koltès voor Kaaiteater

Het Enigma van het Katoenveld

In de eenzaamheid van de katoenvelden' is een teatertekst van Bernard-Marie Koltès (1948-1989). Koltès publiceerde een roman en verscheidene toneelteksten, waaronder 'La nuit juste avant les forêts', 'Combat de nègre et de chiens', 'Quai Ouest' en 'Roberto Zucco'. Hij raakte bekend begin jaren tachtig toen film- en teaterregisseur Patrice Chéreau verscheidene van zijn teksten encenseerde. Ook Heiner Müller droeg bij tot de verspreiding van Koltès' reputatie. Hij vertaalde 'Quai Ouest' in het Duits. In 1987 encenseerde Ivo Van Hove 'In de eenzaamheid van de katoenvelden' bij De Tijd. Peter Van Kraaij (1961) deed toen de dramaturgie. Na 'Exiles' in 1993 en 'Maria Magdalena' in 1995 is dit zijn derde regie voor het Kaaiteater.

Twee figuren in het donker. Ergens in een verlaten buitenwijk. Geschuifd van voeten in krakend zand. Twee stemmen op een afstand. De een dreigend, de ander afwachtend. Wat wil wie van wie? Wat hebben deze twee met elkaar? Als beschrijving van de eerste tien minuten van 'In de eenzaamheid van de katoenvelden' is dit al te concreet, al te veel gekleurd door de interpretatie van een machteloze toeschouwer. Machteloos omdat hij niets ziet, niets begrijpt, geen houvast krijgt. De tekst van Bernard-Marie Koltès staat bekend om zijn vaagheid. Van Kraaij's encensering is zo mogelijk nog onbestemder. Als je de tekst leest heb je nog je eigen beelden. Hier laat het donker je enkel de afwezigheid van elk beeld. En daar komt met het voorzichtig toevoegen van enig licht weinig verandering in. In tegenstelling tot wat je zou kunnen verwachten werpt deze encensering geen licht op de tekst.

Dialog

Het is bijgevolg niet eenvoudig iets duidelijk over deze productie te zeggen. Er is hoegenaamd geen ingang. De beide acteurs, Wim van der Grijn en Frieda Pittoors, blijven de hele voorstelling leeg, en laten het publiek dan ook volkomen koud. Ondertussen ben je je er wel van bewust dat er een mooie tekst aan je voorbijgaat. De acteurs zijn nochtans heel lijfelijk aanwezig en tasten elkaars trajekt ook heel lichamelijk af, afwisselend dreigend en zalvend, verwijtend en smekend. Terwijl het in Koltès' tekst om 'le dealer' en 'le client' gaat, zijn beide figuren (van personages is geen sprake) hier een man en een vrouw. De man in Italiaans aandoende macho-kledij, de vrouw in een eerder smakeloos-onzekere combinatie.

Waarover gaat deze tekst en waar is het Peter van Kraaij om te doen? In de eenzaamheid van de katoenvelden is minstens een dialoog tussen twee mensen. Een dialoog die door zijn bestaan, zijn voortduren op een verlangen duidt. Anders zouden ze doorlopen of zou de één de ander uitschakelen. Verlangen waarnaar? Misschien wel het verlangen te ontdekken wat hen met elkaar verbindt, wat er tussen hen zou kunnen zijn, op basis van deze volkomen toevallige ontmoeting. Omdat dit onduidelijke verlangen hen angst inboezemt spelen ze een minimale rol: die van dealer en client. Alsof de één de ander meer te bieden heeft dan omgekeerd. Het verlangen en de vervulling ervan worden zo tot koopwaar gedegradeerd, en de ontmoeting draait op niets uit.

Essentie

Peter van Kraaij zelf: "In de eenzaamheid van de katoenvelden is een tekst die de essentie van (mijn) teater raakt en waar-

in alles open, interpretabel, ambivalent is, waarin elke bewegreden geduceerd moet worden uit taal, waarin elke stembuiging en elk gebaar reperkussies heeft, het geheel maakt, aantast of breekt. Een teater van de mogelijkheid, van de essentie. Een teater waarin de auteur stem geeft gegeven aan zijn diepste verlangens en die tegelijkertijd onbenoemd heeft weten te laten. Een teater teruggeschonken aan de acteurs.

Een enigma."

Misschien is dit zo'n voorstelling waar Mullers categorieën van 'Wirkung' en 'Erfolg' op toepasbaar zijn. In tegenstelling tot veel hedendaags teater werkt deze voorstelling niet (geen Wirkung). Dat wil zeggen dat ze niet op je inwerkt terwijl ze bezig is. Er wordt niet geskoord en dat werkt bevreemdend. Is bijna storend. De voorstelling werkt daarentegen wel ná (Erfolg): de

invulling door de toeschouwer komt er later, wanneer je eraan terugdenkt. De minimale konkretisering, van elke vorm van invulling door regie of spel herleidt het teater inderdaad tot zijn essentie. Alleen al als frustrerende kijkervaring is dat dus de moeite. Zoals de één tegen de ander zegt: laten we twee ronde nullen zijn.

Dirk De Lathauwer

'In de eenzaamheid van de katoenvelden', geschreven door Bernard-Marie Koltès, met regie van Peter van Kraaij, en Wim van der Grijn en Frieda Pittoors als acteurs, wordt gespeeld op 19 en 20 februari, in het Stuc. Tickets kosten 200/300 frank.

"Ik heb er geen zin in", zei ze.
"Ik weet het niet", zei hij.
"We willen het niet", zeiden ze.
"Hij mag het niet", zei...

"Wie weet het wel?", vroeg God.

Als jij "het" wel weet, dan ben jij onze joker.

Schrijvers, cartoonisten, DTP'ers, fotografen, redakteurs
Kom gewoon eens langs: 's Meiersstraat 5.
Waarom niet op vrijdagmiddag, rond een uur of drie?
Of heb je een beter idee?

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 - 3000 Leuven

iegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt - kleine maaltijden - dranken - pannenkoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

advertentie

Leuven aan de buitenlanders

Jaarlijks worden er in heel Europa tientallen sporttornooien georganiseerd. Eén van de grootste hiervan vindt deze week plaats in Leuven. Wat het nog specialer maakt, is het feit dat het Leuvens Internationaal Studenten Sport Toernooi (Lisst) uitsluitend door studenten wordt georganiseerd.

Een vierhonderdtal buitenlandse studenten wordt, op uitnodiging van Sportraad, een week naar Leuven gehaald. Overdag houden ze zich bezig met sport, 's avonds wordt duidelijk dat het Lisst meer is dan alleen wat lichaamsbeweging in het Sportkot. Al zijn de verschillende competities natuurlijk wel de kern van de zaak. Traditiegewijs bestaat het programma

uit volleybal en basketbal, allebei voor mannen en vrouwen, en voetbal, alleen voor mannen. Het deelnemersbestand bestaat uit een aantal buitenlandse ploegen, aangevuld met de finalisten van de Interfakultaire Bekers. Bij de buitenlandse ploegen zijn vooral de Spanjaarden goed vertegenwoordigd, met Sarria, Girona en Ramon Llull-Barcelona. Daarnaast zijn er de twee Hongaarse ploegen Boedapest en Zalaegerszeg, de twee Poolse Krakow en Katowice, en de twee Portugese: Porto en Lissabon. En dan nog telkens één uit Frankrijk (Sorbonne), Duitsland (Düsseldorf), Roemenië (Cluj-Napoca) en Tsjecho (Praag).

Bij de Belgen proberen Apollon in de volley mannen en vrouwen en het basket voor vrouwen, het VRG in de herenvolleybal, Pedagogie in het vrouwenvolleybal, LBK in de categorie basket vrouwen, Wina en Portulaca bij het mannenbasket, en politika en Ekonomika in het voetbal zoveel mogelijk winst te boeken.

Kroegen

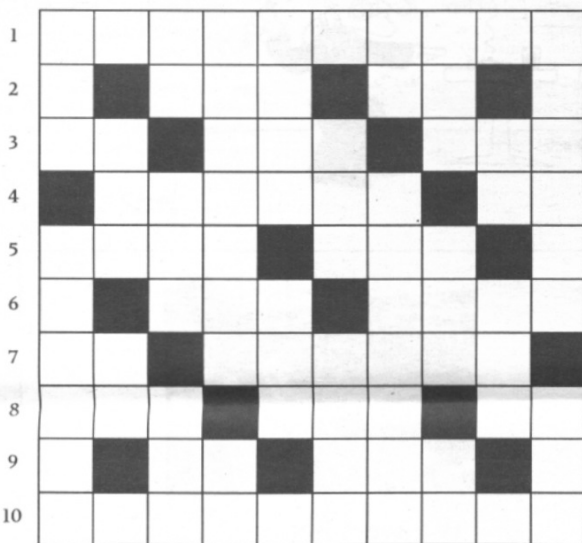
Maar naast de competities zelf valt er nog veel meer te beleven. Tussen 9.00 u en 20.00 u wordt er gesport, bijna elke minuut daarbuiten valt er wel iets te doen. Avondanimatie dus: de RC-bar onder Alma 3 heet voor de gelegenheid Lisst-bar, en daarnaast is er elke avond een speciale nevenactiviteit. Die zijn bedoeld om ook de Leuense studenten meer bij het Lisst te betrekken. Op dinsdagavond worden enkele fakbars stopplaatsen in de kroegentocht, en op donderdag wordt er na de prijsuitreiking gefuifd in de Waaiberg. De woensdagavond wordt meer en petit comité doorgebracht — gekleed in smoking of baljurk, bloedrand rond de lippen — op de horrorkasino-avond. Wie zich gewoon wil bezuipen aan allerhande Belgisch bieren, stapt natuurlijk gewoon mooi rechtop de Lisst-bar binnen, om er ooit wel eens terug uit te kruipen.

Koen Verheyden

Voor de goede verstaander: er is heel wat gaande in en rond het Sportkot deze week. Wie er meer over wil weten, komt daar maar eens langs.

kruiswoord

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Horizontaal — 1 Pessimist 2 Amigo — Voedingsmiddel 3 Zangnoot — Zoogdier — Plantaardig tapijt 4 Lawaai makende hond — Zangnoot 5 Zoon van Jakob — Verbinding 6 Luike gemeente — Vervoermiddel 7 Voorzetsel — Horizon 8 Griekse godin — Blijk van genegenheid — Spil 9 Chinese lengtemaat — Fietsonderdeel 10 Gereed voor het vertrek.

Vertikaal — 1 Mannelijk dier — Vaak bevulde doeken 2 Plaats in Oost-Vlaanderen — Oosters drama 3 Voegwoord — Bijbelse vrouw — Waalse gemeente 4 Pijnstillend middel — Bijbelse stad 5 Snelle gang — Spits baardje 6 Moment — Knorrig mens 7 Griekse letter — Moeilijk oplosbaar probleem 8 Horizon — Amerikaanse meisjesnaam 9 Zoogdier — Brandgang 10 Gevaar — Plaag.

Door Filip De Keukeleere

Fantasy & Science-Fiction Spellen in Leuven

Agenda

Woe 21/02 20 uur
MAGIC
& andere cardgames
Vrij 23/02 20 uur
SPELAVOND
Za 24/02 12 uur
WARHAMMER 40K Battle
(campagne)

The Lonely Mountain
Tiensestr. 155 Leuven
Tel.: (016) 29 29 84
plus@lonmount.be

GRATIS
demonstratie
voor iedereen

Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

Tikkantoor Devano

016/490.890
Tekstverwerking Laserprinting ★
Lay-out Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen, ...

Gespecialiseerd in
wetenschappelijke materies
Professionele aanpak

Jarenlange ervaring
T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisem)

Uitslagen Interfakultaire Bekercompetitie

Basketbal

Vrouwen: Apollon - LBK: 66-52
Mannen: Wina - Portulaca: 71-4

Volley

Kleine finale:
Vrouwen: Wina - Medika: 3-1
Mannen: LBK - VTK: 0-3
Finale:
Vrouwen: Apollon - Pedagogie: 3-0
Mannen: Apollon - VRG: 3-1

Minivoetbal

Vrouwen: Thomas Morus - Spora: 6-1
Mannen: Thomas Morus - Cité: 6-5

Voetbal

Kleine finale: Eeos - VRG: 0-5
Finale:
Vrouwen: Apollon - Spora: 11-1
Mannen: Ekonomika - Politika: 1-3

Handbal

Vrouwen: LBK - Spora: 14-10
Mannen: Apollon - Industria: 31-24

Je kot is misschien geld waard!

Heb je een kleurig, kaal, knotsgek of koninklijk kot in Leuven?

Dan kun je twee dingen doen.

Je kunt je erin verschansen. Maar veel leuker is dat je je deur openzet en zo een prijs in de wacht sleept.

Want jouw kot zou wel eens de 'Grote KB-Kottrofee' kunnen binnenhalen. Niet zomaar een trofee, maar eentje waar een niet te versmaden waardebon aan vast hangt.

Wat zijn we precies van plan?

Het KB-Studentenkantoor organiseert de verkiezing van het meest uit de

band springende Leuvense kot. Dat wordt gekozen op woensdag 17 april 1996 tijdens de 'open-kot-dag'.

De jury bestaat uit een aantal laatstejaars van het middelbaar onderwijs. Een echt onschuldige jury dus.

Wil je meer informatie, of wil je je kot onmiddellijk laten inschrijven voor de wedstrijd, loop dan even langs bij het KB-Studentenkantoor op het Ladeuzeplein.

THUIS BIJ DE BANK VAN HIER

zoekertjes

- √ Rond kan ook mooi zijn. Je bewonderaar(ster).
- √ J., ik heb het tegenwoordig zo koud 's nachts.
- √ Waldorf: Why do we always come here?
- √ Kirsten: hoe voelt het om met twee katers in Luxemburg te zitten?
- √ Foto gezocht van W. op het toilet. Te bezorgen bij Eveline. Eeuwige dankbaarheid als beloning.
- √ Zweven is een stukje Rijk Gods in de zevende hemel. Marc de Zw.
- √ Stan, kan je eens langskomen bij mij in verband met schriftvervalsing. Etienne.
- √ Statler: I guess we'll never know.
- √ Nimfomane gesignaleerd op songfestival.
- √ Eveline heeft problemen met de monitor zijn belknop. Wie wijdt haar in?
- √ Roeland, kom uit je roes. Je lief is terug!
- √ Tony, ik zie u toch zo graag. En die twee andere aanbidders zijn teven.
- √ David van O. uit M., ge ziji ne klootzak.
- √ Ik ben 21 centimeter lang en weeg 33 ton.
- √ Bescheiden, ietwat korrupte jongen van 23 jaar, stud. natuurkunde, zkm jong Hagelands

- meisje, kort zwart haar, liefhebster van kebab, pita, sjoarma, veel alcohol. Pixies, Magnapop, en andere alternatieve akoestische vervuiling om samen bij Interleuven GFT-kontainers te gaan verdelen. Kontaktnadres: Ad Fundum, Oude Markt 11, bakje Ons Hageland.
- Kodenaam Paulus.
- √ Waldorf: It's like a kind of torture.
- √ Niet agressieve, gedrongen Hagelander met zwaar Wellens aksent, zoekt nieuwe egrgia voor Ons Hageland.
- √ Lui dokterzoonje zoekt dringend welstellend meisje om de rest van zijn leven te kunnen profiteren. Uiterlijk niet belangrijk. Kandidates kunnen zich aanbieden (met bankrekeninguitreksels) in de Ravenstraat 85, eerste verdieping, liefst na 16.00 u.
- √ Steven Deprez heeft het Kortrijkse meisje-aanbod nu wel gehad en is nu klaar voor de Leuvense jonkvrouwen. Maar zijn zij wel klaar voor hem?
- √ To billysurf where no man has swam before.
- √ Karel VNH. wie is hier de loser?

- √ Ekologika brengt elke week een verrassende maaltijd aan de democratische prijs van 80 frank, in de volkskeuken. Veggies aller landen, laat het u smaken. Vlamingenstraat 116, Ginkgo Biloba dus, woensdag, 19.00 u.
- √ De groeties aan een Zweedse schone van nen ongeschoren aanbieder. P.
- √ Hoi Zweedse schone. Hier een echte Valentijn van mij gewenst, maar binnenkort krijgt ge echte Zweedse knuffels.
- √ Zit je ver of ben je dichter? 'Kom eens dichter'-nacht, ten voordele van het Roemeenje-project. Steuninkomkaarttickets 70 frank, 22 februari, in de Raadskelders, onder het Stadhuis, vanaf 21.00 u.
- √ Katechetika bedankt BB (V) voor haar spits opmerkingen. De redaktie.
- √ Zweven is het Rijk Gods, zevende hemel. Mark de Zw.
- √ Tientje, trientje je bent te laat. Maybe in the next world?
- √ Iedereen die wil figureren in Ruah gelieve uw naam op te geven bij onze geliefde leiders. SP.
- √ R.O.mero zoekt ooggetuigen van de ufo's in Brazilië.
- √ Mariska, warm je kuiten maar op.
- √ R.O.mero wenst Ellen een gelukkige verjaardag.

- √ Ooit uit de bol gegaan of zitten flippen op een revolutionaire, superekologische, multiculturele, sociaal verantwoorde fuif? Ginkgo Biloba fuift Op 22 februari, Vlamingenstraat 116.
- √ Veerle W., we zullen het dit keer f***ing zeggen houden!
- √ Eerste kan ONO Taalkunde is toch interessant hé?
- √ Aan Jo B.: als ons moeke eens wist.
- √ SemONodes, hier is uw zoekertje!
- √ Trips van de week: Evil Superstars, 'Love = OK': satan in yer fookin' assiz. Rachel's, 'Music for Egon Schiele': a thang of koolness is a joy foreva.
- √ Ik zoek partituren van Jazz-stukken van Scott Joplin. Mijn adres: Fabre Lambeau, Rue Fl. Letroye 15, 1300 Waver. Mijn E-mail: Fabre.Lambeau@student.kuleuven.ac.be.
- √ Gezocht: lichtgevorderde tot gevorderde basist om voor een lichtgevoerde band te spelen: bel naar Stijn: 32.98.88.
- √ Stijn met een G: historia: pas op voor uw risk want de poker komt haar plaats innemen!
- √ Lieve is nummer zes kwijt. Nummer negen mag zich ook aanmelden. Krakenstraat 13.
- √ De fusie tussen Volvo en (Renault) Cleo ging niet door op dinsdag 6 februari.
- √ En anders jaagt ge alle wijven maar weg, voos konijn! De wrekers.
- √ Karen B., ik denk dat ik binnekort veel ziek ga zijn. En terug in Leuven natuurlijk! p.j. (nu nog ver weg).
- √ S., R. en F. hebben dringend een lief nodig, welke vrouwelijke specimen ook? Help mij dan ben ik van het gezaag af!
- √ Groenten zijn gezond. Het groententatie-komitee.
- √ Radio Estavoy dankt Veto voor het nooit (nooit) publiceren van zoekertjes voor ons kleine, maar zeker wel fijne radiostationnetje.
- √ Gelukkige verjaardag allerliefste leenzwaan-leen

Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier. Thesissen - Cursussen - Folders. Formaat A5 tot A2. ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3 Snel - verzorgd - volledig afgewerkt

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder. van 9 u. tot 22 u. doorlopend. zat. 10 u. tot 17 u.

Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31

advertising

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal. Videoschermen tot 4 m. DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

016/201.301

(advertising)

agenda & ad valvas

DOOR SABINE LEFEVER

DINSDAG

- 14.15 u **LEZING** "Het Lijf Blijft: beweging in postmodernistisch perspectief" door prof. R. Renson, in Grote Aula, org. Universiteit Derde Leertijd.
- 20.00 u **FILM** Drie video's van Tony Cokes in het kader van februari, de "Black History Month", in Stuc, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.
- 20.00 u **TEATER** "La Cage aux Folles" door Stardust Teater. Succesvolle musical van Harvey Fierstein, in Stadschouwburg, Bondgenotenlaan 21, toeg. 850/750/600/400/250, org. Cultureel Centrum Leuven.
- 20.00 u **FILMAVOND** Twee films van Peter Jackson: "Braindead" (geniaal gestoorde horrorfilm) en "Meet The Feebles" (cult-poppenfilm), in A.V. 01.12. Parkstraat, rechtover 't Stuc.
- 20.30 u **TEATER** "In de eenzaamheid van de kaotenvelden" in een regie van Peter Van Kraaij, Zie Veto pag. 13, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
- 21.30 u **KONSERT** Optreden van "The Spenders" (rock), in Kafee 't Plectrum, Naamsestr. 46, toeg. gratis voor wie de moeite doet te komen, org. 't Plectrum.
- 22.30 u **FILM** "Frères-La roulette rouge" van Olivier Dahan. Film over een zwarte geschiedenis in Europa., in Stuc, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG

- 14.00 u **FILM** "Jongens zoals wij" van Liebrecht om 14 u., "Onschuldig Verlangen" van Telders en "Het meisje en de madonna" van Kiel om 20 u., in Vlaams Filmmuseum en -archief, Vander Kelenstr. 30, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 13.00 u **KONSERT** UUR KULTUUR: Jazzkonsert met trio Nathalie Lories, in Pieter De Somer-aula, Deberiotstraat 24, toeg. gratis, org. Kulturkommissie KU Leuven.
- 19.00 u **LEZING** Groene Volkskeuken, gevolgd door een lezing over samenwonen met Mieke Louwette (KAV), in Ginkgo Biloba, Vlamingenstraat 116, toeg. 80, org. Genoeg!
- 20.00 u **LEZING** "La nouvelle question sociale. Repenser l'état providence" door prof. Pierre Rosanvallon, in Promotiezaal, Universiteits-

- hal, Naamsestr. 22.
- 20.00 u **FILM** "Hated", over het leven van punkrockstar G.G. Allen, in A.V. 01.12. Parkstraat, rechtover 't Stuc.
- 20.30 u **LEZING** Lezing van Greg Tate over zwarte muziek voor een blank publiek, in Stuc, Van Evenstraat 2d, toeg. gratis, org. Stuc.
- 22.00 u **FUIF** De Ekstravaganza Alternativa Denz Party: trip- & hiphop, techno, dub, ... met dj's Yoene R. (Scorpio), Katrjin (DeMix) e.a., in Rumba (na bij Oude Markt), toeg. 100.

DONDERDAG

- 17.00 u **KONSERT** pianorecital met Edith Picht-Axenfeld, in Lemmensinstituut, Herestr. 53, toeg. gratis, org. Lemmensinstituut.
- 20.00 u **VORMING** Lessenreeks over de demokrativering van het onderwijs: "Op zoek naar de arbeidersklasse" door Hans De Witte, in Pangaea, Vesaliusstraat 34.
- 20.15 u **LEZING** "Between Heidegger and Levi-

Psychologische Kring

- 20/02 om 20.00 u: Kringvergadering, in het Psychologisch Instituut. 00.14. • 21/02 Belpsy-dag, in Brussel.

Germania

- 20/02 om 20.00 u: film Excalibur, in MSI 00.28. • 20/02 om 20.30 u: presidiumvergadering, in de perma. • 21/02 om 22.00 u: Dancefuif, in Toewip.

Historia

- 19/02 om 21.00 u: Goktallavond, in de Perma. • 20/02 om 14.00 u: Dartistoernool

- nas: The Impossible Difference" door prof. James E. Faulconer, in Kardinaal Mercierzaal van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, Kardinaal Mercierplein 2.
- 20.30 u **KONSERT** optreden van Mack Diva in het kader van de "Black History Month", in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
- 21.30 u **KONSERT** Optreden van Whim Punk (hij heeft The Wolfbanes overleefd, en hoopt van zijn publiek hetzelfde), in Kafee 't Plectrum, Naamsestr. 46, toeg. gratis, org. 't Plectrum.
- 22.00 u **FUIF** Ginkgo Biloba fuift, in Het Kafectje, Vlamingenstraat 116, org. Genoeg!

VRIJDAG

- 09.45 u **LEZING** Over Paul Van Ostajien, in Justus Lipsiuszaal, fakulteit Letteren, Blijde Inkomstr. 21, toeg. gratis, org. Paul Van Ostajien-instituut.
- 20.00 u **FILM** "L'homme blessé" van Patrick Chéreau, in Stuc, Van Evenstraat 2d, toeg.

Katechetika

- 20/02 om 13.30 u: Gluhwein aan de grote aula, in grote aula. • 20/02 om 20.00 u: Presidium, in het Mandelalokaal.

Klio

- 19/02 om 19.30 u: Filmmuziekavond, in de fak L & W. • 21/02 om 20.30 u: Lezing van prof. dr. Hauben.

Medica

- 20/02 om 21.00 u: Meisjes en jongenskan-

- 100/150, org. Stuc.
- 20.30 u **DANS** "Quand nos lèvres se parlent", een danstest naar Luce Irigaray, in Teaterhuis Jonna, Aarschotsesteenweg 113, Wilsede, tel: 23.90.51.
- 21.00 u **FUIF** Megadance met live house en karaoke, in Jeugdhuus den Tube, toeg. 50.
- 22.30 u **FILM** "Enter The Dragon" van Robert Clouse. Kung Fu-film met Bruce Lee, in Stuc, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

MAANDAG

- 20.00 u **TEATER** teater Antigone speelt "Kat op een heet zinken dak" van Tennessee Williams, in Stadschouwburg, Bondgenotenlaan 21, toeg. 400/350/300/200/150, org. Stadschouwburg.
- 20.30 u **LEZING** "Black History-debat", in Stuc, Van Evenstraat 2d, toeg. gratis, org. Stuc.

NFK

- 20/02 om 21.00 u: Meisjes en jongenskan-

Politika

- 21/02 om 22.00 u: fuif, in Samambaia, toeg. 60/80.

VRG

- 20/02 om 20.00 u: Revue "Eigen Valk Eerst", in Minnepoort. • 21/02 om 20.00 u: Revue "Eigen Valk Eerst", in Minnepoort. • 22/02 om 20.00 u: Revue "Eigen Valk Eerst"

Wina

- 21/02 om 20.00 u: aperitiefkonsert en uitreiking van de "Gouden Krijtjes", in MSI. • 23/02 om 20.00 u: Galabal der Wetenschappen, in Silo.

"Een olie-embargo is voor ons de enige oplossing"

In België kreeg de problematiek rond de Ogoni en Shell in Nigeria pas ruime pers aandacht naar aanleiding van de eksekutie van Ken Saro-Wiwa. Ken Saro-Wiwa was, naast schrijver, ook de sympathieke voorzitter van de Movement Of The Survival Of The Ogoni People (Mosop). Deze beweging strijdt op een geweldloze manier voor de mensenrechten, respect voor de natuur en meer onafhankelijkheid. Naar aanleiding van Oxfam's Afrika Landendag, die doorging op 17 februari, waren Simeon Kpoturu en Samule McKie, twee vertegenwoordigers van de Community Association, te gast in Leuven. De Community Association valt onder Mosop.

Sociale Raad van Loko is via haar Ogoni-werkgroep één van de enige organisaties in België die aktief is rond dit vraagstuk. De twee Ogoni-vertegenwoordigers zijn dan ook langgekomen op de vergadering van Sociale Raad. Tijdens hun korte bezoek in Leuven wist Veto hen te strikken voor een interview. We vroegen hen om te beginnen de problemen in Nigeria nog eens samen te vatten.

Simeon Kpoturu: «Het grootste probleem van Nigeria is dat Nigeria gekontroleerd wordt door de drie grootste etnische groepen, de Housa-Fulani, de Yoruba en de Ibo. Deze leven in het noorden, oosten en westen van Nigeria. De leiders van Nigeria komen afwisselend uit één van die drie dominerende groepen. Buiten deze grote etnische groepen zijn er nog tientallen minderheden, die vooral het zuiden bevolken. Hiertoehoren de 500.000 Ogoni's.»

«De Nigeriaanse ekonomie hangt voor 95 procent af van olie-inkomsten. En die olie komt uit het gebied van de minderheden, niet van bij de heersende groepen. Shell is het belangrijkste bedrijf dat olie boort, al sinds 1958. En van toen af gebruikt Shell Ogoniland als een plaats om haar winst te maximaliseren. Grijp het geld en maak dat je wegwikt. Ze houden geen rekening met het milieu of met de ontwikkeling van de bevolking.»

Embargo

«Zij leggen bovengrondse pijpleidingen, dwars door de dorpen en de velden. Het gas wat vrijkomt bij de oliewinning, wordt ter plaatse verbrand, en veroorzaakt metershoge steekvlammen met het nodige lawaai- en lichtoverlast. Hierdoor ontstaat zure regen die onze gewassen aantast.»

«De Ogoni zijn een volk van landbouwers en vissers. De vernietiging van ons milieu heeft tot gevolg dat we niet meer voor ons eigen voedsel kunnen instaan. Wij zijn afhankelijk van voedselimport.»

«Ken Saro-Wiwa begon zich vragen te stellen bij wat zijn volk overkwam. Hij vestigde de aandacht van de wereldgemeenschap op zijn volk, dat met uitsterven werd bedreigd. Als een van de weinigen wist hij hoe de Westerse mediakanalen te bespelen.»

«Shell en de Nigeriaanse regering zijn niet opgezet met deze aandacht. De vrees bestond dat de andere minderheden het voorbeeld van de Ogoni zouden volgen. Daarom is er zo een zware repressie ontstaan tegen de Ogoni. Ze worden onderdrukt door Shell en de junta. Een deel van de Niger-Delta werd bezet door een speciaal operatieve leger eenheid, die verminste, vermoordde, plunderde en verkrachtte.»

«Wij komen geweldloos op tegen het onrecht dat ons wordt aangedaan. We vra-

gen niet dat Shell vertrekt, maar gewoon dat ze haar verantwoordelijkheid opneemt. Nu werkt Shell met twee maten en gewichten. In de Westerse landen worden strenge milieunormen gehanteerd. Bij ons pakken ze gewoon het geld en laten ze de mensen aan hun lot over.»

«Wij willen rechtvaardigheid. Daarom zijn we blij met de aandacht die we internationaal krijgen.»

Veto: Ken Saro-Wiwa is dus de man die het protest gekanaliseerd heeft. Op 10 november werd hij echter samen met acht anderen onder het oog van de wereld terechtgesteld. Hoe was de reactie van de internationale gemeenschap op deze eksekutie?

Kpoturu: «De president van Zuid-Afrika, Nelson Mandela riep de wereldgemeenschap op tot sancties tegen Shell en Nigeria. In het Europees parlement verdedigden Zweden en Duitsland een olie-embargo. Dit werd niet goedgekeurd omdat ondermeer de Engelsen tegen waren. Zij verdedigden de belangen van hun industrie. Ook bij de Amerikaanse president Bill Clinton waren er meer woorden dan daden. Een olie-embargo ligt ook bij hem moeilijk. De Verenigde Staten hebben reeds een boycot tegen Irak en Libië afgekondigd.»

Kritiek

Veto: Is deze oproep tot boycot dan wel realistisch? Door zo'n embargo kunnen de olieprijsen stijgen. Een olieprijsstijging ligt altijd gevoelig in het Westen.

Samule McKie: «Op het eerste gezicht lijkt het inderdaad niet realistisch, maar het is de enige mogelijke weg. Zonder een olie-boycot kunnen Shell en de Nigeriaanse regering gewoon verder gaan met moorden.»

«Een oproep tot boycot kan beantwoord worden op verschillende manieren. In Londen heeft de Geographical Society het geld van hoofdsponsor Shell geweigerd. Ook de Westerse konsumenten kunnen Shell boycotten door geen produkten meer van de oliemultinationals te kopen. Naar de politieke wereld toe zijn we volop aan het lobbyen. Het is vooral een kwestie van tijd. Wij hopen dat na verloop van tijd meer politici van de verschillende strekkingen in het Witte Huis voor een olie-embargo zullen zijn. Een olie-embargo is voor ons the only way out.»

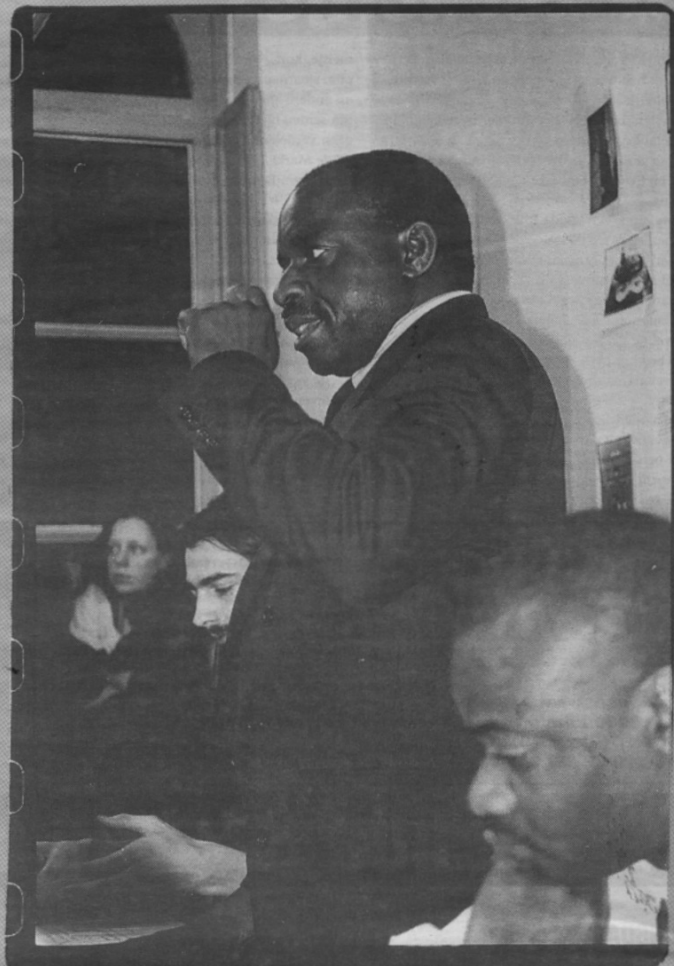
Veto: Als je oproept tot een boycot moeten de konsumenten een alternatief hebben. Je kan moeilijk Shell boycotten en bij Texaco of Petrofina gaan tanken. Denk maar aan de milieuarmp in Ecuador of de rechten van de Zwartvoetindianen.

Kpoturu: «Het is inderdaad zo dat Shell niet de enige oliemultinational is die een loopje neemt met de mensenrechten en het respect voor het milieu. Maar voorlopig is Shell wel de enige die de mensenrechten op zo'n brutale wijze met de voeten treedt. Als de boycot tegen Shell succesvol is, zullen andere multinationals ook volgen, uit vrees om op dezelfde manier als Shell aangepakt te worden.»

McKie: «Met de aandacht die wij vragen voor de Ogoni-zaak willen we tegelijkertijd deze wereld waarschuwen. Zoals de Ogoni kunnen andere volkeren in de toekomst met gelijkaardige brutaliteiten gekonfronteerd worden. Daarom zijn we zo blij dat we onze boodschap kunnen richten aan studenten. Zij zijn de toekomstige politieke en ekonomische leiders.»

Veto: Hoe is de situatie in Ogoni-land zelf na de terechtstelling van de negen aktivisten? Is er een verbetering of een verslechtering merkbaar?

Kpoturu: «De toestand ter plaatse wordt met de dag slechter. Priesters of onderwijzers mogen geen woord meer zeggen over de situatie. De vierde januari is een feestdag voor het Ogoni-volk, waarbij de bevolking

«Ze zullen ons niet temmen»

(foto Jan-Frans Willems)

massaal op straat komt om feest te vieren. Dit jaar draaide het uit tot een vreedzame massabetoging. Hier kwam abrupt een einde aan toen het leger op de massa begon in te schieten, met vier doden en tientallen gewonden tot gevolg. Je mag ook niet de vijfhonderd Ogoni vergeten die willekeurig opgesloten zijn.»

McKie: «Al de aktiviteiten van Mosop in Nigeria zijn lam gelegd. De leiders zijn ofwel opgepakt, ofwel ondergedoken in het woud. Het gaat zelfs zo ver dat hun vrouwen niet weten waar ze zich verschullen.»

Veto: Eén van de argumenten waarmee Shell International elke rechtstreekse betrokkenheid ontken is het feit dat 55 procent van de aandelen van Shell Nigeria in handen zijn van het regime. Slechts 30 procent is in handen van Shell International.

Kpoturu: «Shell International heeft een grote impact op Shell Nigeria. De hoofdzetel van Shell bevindt zich in Londen. Daar worden de beslissingen genomen. Verschillende Ngo's hebben trouwens in Londen gedemonstreerd tegen de nauwe betrokkenheid van Shell International en de overheid in Nigeria.»

Toekomst

Veto: Shell beweert dat de lekken in de in totaal 5.000 kilometer lange oliepijpen sabotage-akties zijn van de Ogoni, waardoor deze schadevergoedingen zouden eisen. Maar een minderheid zou te wijten zijn aan slijtage of slecht onderhoud.

McKie: «Het is absurd te stellen dat Ogoni's verantwoordelijk zouden zijn voor deze lekken en hiervoor schadeclaims zouden eisen. De schadeclaims komen nooit terecht tot bij de gedupeerden. Trouwens, Shell is pas met dit argument eind jaren tachtig naar voor gekomen, toen de kritiek openlijk startte.»

Veto: In dit debat stelt Shell meermalen dat de beweegredenen van Mosop niet de milieu- of mensenrechten zijn, maar hun eigen machtspositie.

De milieuproblemen zouden misbruikt worden naar de buitenwereld toe, om zo hun eisen in verband met zelfbestuur en financiële eisen naar de Nigeriaanse regering toe, kracht bij te zetten. Ze verwijzen hier naar de etnische conflicten die er zouden bestaan tussen de Ogoni en Andoni. Die conflicten zouden ook de oorzaak zijn van de genocide

Kpoturu: «Wij hebben geen problemen met ons buurvolk. Net zoals in het verleden drijven we er nu nog steeds handel mee. Het leger insinueert een konflikt tussen Ogoni en Andoni. In werkelijkheid zijn het niet de Andoni die ons aanvallen, maar wel het leger zelf. De Andoni zouden nooit het geld hebben om het wapentuig aan te kopen waarmee de Ogoni's zijn afgeslacht. Het gaat hier om modern materiaal. Ook zou ik hier willen verwijzen naar het rapport van Human Right Watch. Die mensenrechtenorganisatie heeft getuigenissen verzameld van soldaten die betrokken waren bij de gewelddadige aanvallen. Hen was opgedragen om tijdens de aanval te zeggen dat ze Andoni waren.»

Veto: U en uw volk zijn al tientallen jaren gekonfronteerd met heel wat mistoestanden, met een dieptepunt de laatste maanden. Zelfs de doos van Ken Saro-Wiwa en de wereldwijde media-aandacht hebben tot hier toe geen verbetering teweeggebracht. Ziet u in deze duistere tijden toch nog een lichtpunt?

McKie: «De goede dingen gebeuren op dit moment, wanneer we hier met deze jonge mensen in deze kamer zijn. Wanneer er meer mensen bij de Ogoni-zaak betrokken geraken, krijg je de kracht van het volk. Ik denk dat de kracht van het volk de grootste kracht op aarde is. Als het Ogoni-volk de kracht van het volk aan haar kant heeft, is er niets wat we niet aan kunnen. Ook niet de Nigeriaanse regering of Shell. Dat is de toekomst en dat geeft ons hoop.»

Steven Schoorens
Axel Verstraël